

ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน
ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
จีระพัฒน์ แยมสรवल

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ตุลาคม 2549

ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน
ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
จีระพัฒน์ แยมสรवल

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ตุลาคม 2549

จีระพัฒน์ แยมสรวล. (2549). *ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินทิพนิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ จุมพล ลัมพาทวิวัฒน์, อาจารย์ สุมนรดี นิ่มเนติพันธ์

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 295 คน ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สำหรับวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีอายุ 19-21 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษาและมีประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือน ถึง 1 ปี

1. ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด
3. ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก
4. ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก
5. ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ อยู่ในระดับมาก

THE OPINIONS ON JAZZ DANCE AS A RECREATIONAL ACTIVITY OF
THE STUDENTS AT JAZZ DANCE INSTITUTION IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
JIRAPAT YAMSUAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

October 2006

Jirapat Yamsuan. (2006). *The Opinions on Jazz Dance as A Recreational Activity of The Students at Jazz Dance Institution in Bangkok*. Master thesis, M.S.(Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees : Mr. Jumpon Lumpapiwat, Miss. Sumonratee Nimnatipun

This study has focused on the opinion of students on recreational activities came from Jazz dance in Jazz dance institutions in Bangkok. Based on age, education level, occupation, and experience of learning, subjects of 295 students of Bangkok dance institutions were surveyed the opinion by questionnaire using multistage random sampling. The questionnaire which comprised of 5 estimation scales were then analyzed statistically; frequency distribution, percentage, average, and standard deviation.

The results were as follow:

The students who registered in Jazz dance institutions in Bangkok had the age between 19 and 21 years. Most of them were been mainly studying at bachelor degree and used to register for dancing course for 6 months to 1 year.

1. The opinion of students in Jazz dance institutions in Bangkok metropolitan was chiefly on the level of being very much.

2. The opinion of students in Jazz dance institutions in Bangkok the content and activities was chiefly on the level of being least.

3. The opinion of students in Jazz dance institutions in Bangkok the teaching management was chiefly on the level of being least.

4. The opinion of students in Jazz dance institutions in Bangkok the instructors was chiefly on the level of being least.

5. The opinion of students in Jazz dance institutions in Bangkok supplies and dancing places was chiefly on the level of being least.

ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน
ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญาณิพนธ์
ของ
จีระพัฒน์ แย้มสรวล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ตุลาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน
ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

ของ
จีระพัฒน์ แยมสรवल

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่..... เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2549

..... ประธานควบคุมปริญญาบัตร
(อาจารย์ จุมพล ลัมพากวิวัฒน์)

..... กรรมการควบคุมปริญญาบัตร
(อาจารย์ สุมนรตี นิมเนติพันธ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวดี ฟุ้งโพธิ์ทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพน เจียรระนัย)

สารบัญ

บท ที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น.....	7
ความหมายของความคิดเห็น.....	7
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	8
การเกิดความคิดเห็น.....	8
วิธีวัดความคิดเห็น.....	9
เอกสารที่เกี่ยวกับนันทนาการ.....	10
ความหมายของนันทนาการ.....	10
คุณลักษณะของนันทนาการ.....	11
ความมุ่งหมายของนันทนาการ.....	12
ความสำคัญของนันทนาการ.....	14
ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ.....	15
ขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการ.....	17
ประวัติและความเป็นมาแจ๊สแดนซ์.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	23
งานวิจัยในประเทศ.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 29
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 74
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	82
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	82
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	95
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
2 จำนวนและคำร้อยละของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงความถี่และคำร้อยละที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะ โดยทั่วไป.....	35
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมทุกด้าน.....	37
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม.....	38
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	39
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน.....	40
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่.....	41
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ...	42
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตาม อายุ.....	44
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ.....	46
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ	48
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	50
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	52

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	56
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอาชีพ.	58
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตาม อาชีพ.....	60
18	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพ.....	62
19	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอาชีพ..	64
20	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตาม ประสบการณ์ในการเรียน.....	66
21	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการเรียน.....	68
22	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ใน การเรียน.....	70
23	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอน แจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการเรียน.....	72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
---	-------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมสมัยปัจจุบัน ความเป็นอยู่ของมนุษย์เริ่มมีเวลาว่างมากขึ้น เนื่องจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมนุษย์เราสามารถคิดค้นและสรรหาสิ่งอำนวยความสะดวกสนองความต้องการของตนเอง และมนุษย์ชาติอย่างเหมาะสม จึงเปิดโอกาสให้คนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากกิจกรรมนันทนาการได้มากขึ้นอย่างไรก็ตามเวลาว่างมีอิทธิพลต่อชีวิตของคนรุ่นใหม่มาก (คณิต เขียววิชัย, 2531 : 25) ปัจจุบันคนรุ่นใหม่ใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่ถูก มีการประพฤติตนในทางก่ออาชญากรรม ทะเลาะวิวาทเรื่องซู้สาว ดิตยาเสพติด เล่นพนันฟุตบอล เล่นไฟ เทียวเตร่ นอกจากนั้นยังทำให้สมาชิกในครอบครัวเกิดความวิตกกังวล และเกิดความตึงเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ

กิจกรรมนันทนาการ เป็นเครื่องมือช่วยตอบสนองความต้องการของบุคคลหรือของกลุ่มชนในเวลาว่าง เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ มีขอบข่ายเนื้อหากว้างขวาง ซึ่งเหมาะกับสภาพการของสังคมปัจจุบัน อันจะส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคม ตามสภาพความเหมาะสม ดังที่ เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 18) ได้กล่าวจำแนกขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 11 ประเภท ซึ่งประกอบไปด้วย ศิลปะ หัตถกรรม การเต้นรำ การละคร เกมและกีฬา งานอดิเรก การดนตรีและเพลง นันทนาการกลางแจ้ง การอ่าน การเขียนและการพูด นันทนาการทางสังคมกิจกรรมพิเศษ และงานบริการอาสาสมัคร ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่มีขอบข่ายกว้างขวางมากยากที่จะจำแนกให้แน่ชัดลงไปเพราะกิจกรรมใดๆ ที่บุคคลได้เลือกเฟ้นแล้ว ย่อมเป็นความพึงพอใจของบุคคลนั้น ตามกิจกรรมที่เขาได้เลือกและได้กระทำในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมเลือกกิจกรรมนันทนาการไม่เหมือนกัน กิจกรรมเดียวกันอาจเป็นกิจกรรมนันทนาการสำหรับบุคคลหนึ่ง แต่อาจจะไม่เป็นกิจกรรมนันทนาการสำหรับบุคคลหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจความชอบและความพอใจของแต่ละบุคคล

กรุงเทพมหานครนับเป็นแหล่งรวมของกิจกรรมสำคัญทุกประเภท กล่าวคือ เมืองหลวงเมืองอุตสาหกรรมเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ศูนย์การค้าธุรกิจศูนย์กลางการท่องเที่ยว เป็นที่ตั้งที่ทำการรัฐบาล มหาวิทยาลัย โรงเรียน กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ทำให้กรุงเทพมหานคร ต้องขยายตัวทั้งการเพิ่มประชากรจากการย้ายถิ่นมาจากชนบท ด้านอาคารและด้านการใช้พื้นที่ขยายอย่างรวดเร็ว แต่อยู่ในลักษณะการเติบโตแบบไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นการใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยและปลูกสร้างอาคารนั้น จึงดูตกล้นพื้นที่ว่างในเมืองมากขึ้นทุกขณะ และเพิ่มความแออัดให้เกิดในกรุงเทพมหานคร จากสภาพการณ์ข้างต้นจึงนำไปสู่ปัญหาอย่างมาก เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาคนว่างงาน ปัญหามลภาวะทางเสียง ปัญหาควันพิษ รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวทำให้ประชาชนในเมืองเกิดความเครียดกับการดำรงชีวิตประจำวัน วิธีการที่จะช่วยลดความตึงเครียดของประชาชนได้ก็คือ การใช้เวลาว่างอย่างจำกัด ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การฟังเพลง การเดินรำ เล่นกีฬาออกกำลังกายและท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งจะสามารถบำบัดและเพิ่มพูนสุขภาพจิตของคนเราให้ดีขึ้นได้ เพราะเป็นสถานที่ที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทุกเพศทุกวัยและทุกชนชั้น

ดังนั้น ในสภาวะปัจจุบัน ความต้องการแหล่งบันเทิง แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ทวีความปรารถนามากขึ้น จึงเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นปัจจัยในการช่วยลดความตึงเครียดและก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการใช้เวลาว่างในการกระทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 43 - 45) ได้กล่าวถึงประโยชน์ไว้ว่า ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสุขสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้บุคคล ชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต

การเดินรำนับเป็นปัจจัยที่สำคัญและเป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพการณ์เป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน การเดินรำช่วยให้บุคคลได้ระบายออกทางความรู้สึก ผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี มีความสนุกรื่นจากการเดินรำในแบบต่างๆ ทั้งยังสามารถพัฒนาปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีขึ้น พร้อมทั้งจะประกอบกิจในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพและมีชีวิตอย่างสุขสมบูรณ์

สำหรับศิลปะทางการเดินรำในโลกที่มีมากมายหลายประเภท ตัวอย่างเช่น บัลเลต์ แจ๊สแดนซ์ คอนเท็มโพรารีแดนซ์ โมเดิร์นแดนซ์ บอลรูมแดนซ์ เป็นต้น โดยที่การเดินแต่ละอย่างมีท่าเต้นที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ความสนใจ หรือจุดประสงค์ของผู้เต้นก็แตกต่างกันออกไปด้วย

แจ๊สแดนซ์ ก็เป็นการเดินรำอีกชนิดหนึ่งที่มีผู้คนให้ความนิยมสนใจเป็นจำนวนมาก เนื่องจากแจ๊สแดนซ์เป็นการเดินรำที่เป็นทักษะพื้นฐาน สามารถนำไปประยุกต์เกิดเป็นการเดินรำแบบสมัยใหม่ในปัจจุบัน ซึ่งมีประโยชน์มากสำหรับผู้สนใจในเรื่องของการเดินรำ โดยในปัจจุบันมีการนำความรู้ความสามารถทางด้านการเดินรำมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษา เพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา มีการเรียนการสอนจนพัฒนาเป็นอาชีพได้ ทำให้มีผู้นิยมเรียนมาก จึงทำให้มีสถาบันสอนการเดินรำเกิดขึ้นมากมาย

ปัจจุบันสถาบันสอนการเดินรำต่างก็มีมาตรฐานที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับนโยบายของสถาบัน รวมไปถึงความต้องการของผู้เรียนและความคิดเห็นของแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับเหตุผลของการสมัครเข้าเรียนในสถาบันสอนการเดินรำก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป การที่ผู้วิจัยได้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนก็จะทำให้การเรียนการสอนจะกระทำได้อย่างตรงวัตถุประสงค์ของผู้เรียนยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลที่ผู้วิจัยจึงความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนว่ามีแนวคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนแจ๊สแดนซ์ในปัจจุบัน ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับอย่างน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการ ครูผู้สอน เป็นต้น ได้นำข้อมูลที่ได้ไป

ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน เหมาะสม และตรงตามความต้องการของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน
ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์
ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับ
ผู้บริหาร ผู้ประกอบการ ครูผู้สอน ของสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็น
แนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของนักเรียน และ
สามารถนำไปปรับปรุงกลยุทธ์ต่างๆ ในการประกอบธุรกิจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,248 คน จาก 8 สาขา คือ สาขาซิดลม สาขาเสรีเซ็นเตอร์ สาขาบางกะปิ
สาขาปิ่นเกล้า สาขาเมเจอร์ซีนิเพล็กซ์ รัชโยธิน สาขาแพชั่นไอส์แลนด์ สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน
และสาขาสยามพารากอน (ที่มา : ทะเบียนนักเรียนในสถาบันสอนบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางประมาณการขนาด
กลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607-610) ได้จำนวน 297 คน
และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น ชนิดสัดส่วน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. อายุ
 - 1.1 13 - 15 ปี
 - 1.2 16 - 18 ปี

- 1.3 19 - 21 ปี
- 1.4 22 ปี ขึ้นไป
- 2. ระดับการศึกษา
 - 2.1 มัธยมศึกษาตอนต้น
 - 2.2 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
 - 2.3 ปริญญาตรี
 - 2.4 สูงกว่าปริญญาตรี
- 3. อาชีพ
 - 3.1 นักเรียน / นักศึกษา
 - 3.2 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 - 3.3 พนักงานบริษัทเอกชน
 - 3.4 ธุรกิจส่วนตัว
- 4. ประสบการณ์ในการเรียน
 - 4.1 6 เดือน ถึง 1 ปี
 - 4.2 2 - 4 ปี
 - 4.3 5 - 7 ปี
 - 4.4 8 ปี ขึ้นไป

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแเจ็สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านเนื้อหาและกิจกรรม
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านผู้สอน
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแเจ็สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านเนื้อหาและกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากความรู้อย่างมีความเข้าใจในโครงสร้างของเนื้อหา หลักการ จุดมุ่งหมาย และกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เทคนิคการสอน เป็นต้น

1.3 ด้านผู้สอน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากผู้สอน เช่น ความเชื่อมั่น การเตรียมตัวที่ดีของผู้สอน เทคนิคในการสอน เป็นต้น

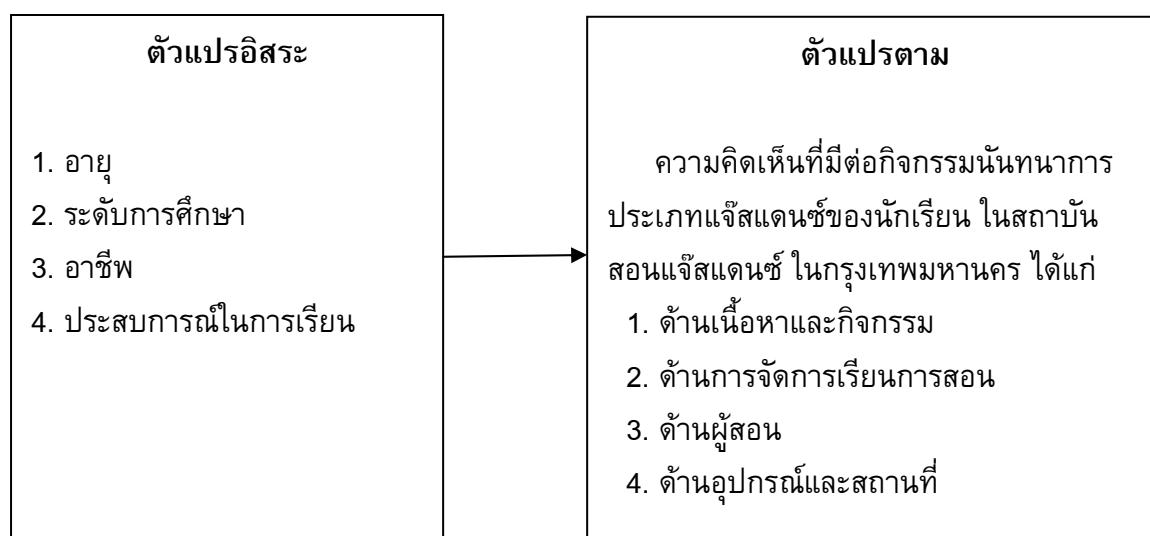
1.4 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นจาก อุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบในการเรียน และความเรียบร้อย ความพร้อมของสถานที่ เช่น ขนาดของห้องเรียน เสียงรบกวน อากาศไม่ถ่ายเท แสงสว่างไม่เพียงพอ เป็นต้น

2. กิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ หมายถึง การเต้นรำสมัยใหม่ ในปัจจุบันที่ เห็นกันทั่วไป เช่น การเต้นของนักเต้นให้กับศิลปิน การแสดงโชว์ตามงานเปิดตัวสินค้า เป็นต้น

3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนการเต้นแจ๊สแดนซ์ ในสถาบันบางกอกแดนซ์ ในเขต กรุงเทพมหานคร

4. สถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ หมายถึง สถาบันบางกอกแดนซ์ ซึ่งมีการเรียนการสอนการ เต้นรำสมัยใหม่และฝึกทักษะอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งในสถาบันบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร มี จำนวน 8 สาขา ได้แก่ สาขาชิดลม สาขาเสรีเซ็นเตอร์ สาขาบางกะปิ สาขาปิ่นเกล้า สาขาเมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ รัชโยธิน สาขาแฟชั่นไอส์แลนด์ สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และสาขาสยามพารากอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแก็สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแก็สแดนซ์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 การเกิดความคิดเห็น
 - 1.4 วิธีวัดความคิดเห็น
2. เอกสารที่เกี่ยวกับนันทนาการ
 - 2.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 2.2 คุณลักษณะของนันทนาการ
 - 2.3 ความมุ่งหมายของนันทนาการ
 - 2.4 ความสำคัญของนันทนาการ
 - 2.5 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ
 - 2.6 ขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการ
3. ประวัติและความเป็นมาของแก็สแดนซ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นได้มีผู้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หลายประการ พอที่จะนำเสนอได้ดังนี้ คือ

กูราลนิก (Guralnik. 1976 : 46) ได้ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นสรุปได้ดังนี้

1. ความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึที่แท้จริง แต่ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และมีเหตุผล หรือเป็นความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ

2. การประเมินผล หรือความรู้สึ หรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะ หรือคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ

3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ

4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในละกรณี

เบสท์ (Best. 1977 : 169) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น คือการแสดงออกทางด้านความเชื่อ และความรู้สึของแต่ละคนโดยการพูด

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997 : 12-13) กล่าวว่า ความคิดเห็นนั้นอาจใกล้เคียงกับความเชื่อมากกว่า ในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตเนื้อหาและทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึ (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึมากกว่า หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความต้องการ

พจนานุกรมของเวบสเตอร์ (Webster. 1998 : 950) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ

นพมาศ วีระเวทิน (2539 : 99) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์ได้แสดงออกมา โดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มีมนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่จะสะท้อนถึงความในใจ

สุชา จันท์ธรม และสุรางค์ จันท์ธรม (2540 : 104) กล่าวว่า ความคิดเห็นและเจตคติเป็นสิ่งที่ยากที่จะแยกแยะออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ด้วยเหตุผลที่ว่า ความคิดเห็น และเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2542 : 9) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือ ความสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable)

สิ่งหนึ่งอยากเน้น คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับ การพิจารณาตัดสิน (Judgement) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

จิตตินันท์ เตชะคุปต์ (2543 : 5) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อบางอย่าง ทศนคติบางอย่าง ค่านิยมบางอย่างของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งการกระทำอาจไม่สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

จากที่กล่าวมา อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก หรือความเชื่อต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมขณะนั้น เป็นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็น ทั้งในทางที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจเป็นคำพูดหรือการเขียนก็ได้ อาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา

1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น เทรนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) ได้ อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมี ต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใด ๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วน กำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับ สิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของ บุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่กำหนดลักษณะและทิศทางของ ความเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็น ทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่ แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของ ความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

1.3 การเกิดความคิดเห็น

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997 : 119-133) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิด ความคิดเห็น คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมหรือสรีระ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความผิดปกติของ อวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีของบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเองการกระทำด้วยตัวเองหรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิงหรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สิ่งต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นต่อบุคคล

1.4 วิธีวัดความคิดเห็น

วิธีการที่ง่ายที่สุดที่จะหาความคิดเห็นหรือทัศนคติของประชากรกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ การหาจากตารางคะแนนจากแบบสอบถาม ซึ่งวิธีการดังกล่าวเรียกว่า การวัดความคิดเห็น

มอร์แกน และคิง (Morgan & King. 1971 : 536-750) ได้เสนอแนะว่า การที่จะให้ใครแสดงความคิดเห็นควรถามกันต่อหน้า (Face to Face) ดีกว่าที่จะให้เขาต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความ ซึ่งแสดงว่าทั้งสองคนเห็นว่า การสัมภาษณ์หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถามและถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนด

การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิเคิร์ท ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative) (วิเชียร เกตุสิงห์. 2524 : 94-97)

นอกจากนี้ในการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นนั้นได้มีผู้เสนอไว้ว่าสิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันประกอบด้วย

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่นๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล

2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็จะมีความคิดเห็นไปทางเดียวกับกลุ่มและสังคมนั้นๆ กลุ่มเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง

3. วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้นๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของตนไปในทางที่ดี

4. การศึกษา ระดับการศึกษาที่มีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการวัดประสบการณ์ให้กับบุคคล

5. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคลเพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวกและด้านลบได้

2. เอกสารที่เกี่ยวกับนันทนาการ

2.1 ความหมายของนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ (Recreation) คำว่า นันทนาการ มีผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนันทนาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความหมายของนันทนาการไว้ต่างๆ กันดังนี้

จันทร์ ผ่องศรี (2530 : 6-7) ให้ความหมายว่านันทนาการ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลินใจ ได้สาระทางการพัฒนาอารมณ์ และทำให้เป็นคนมีสุขภาพจิตสมบูรณ์ได้ด้วย

พอง เกิดแก้ว (2532 : 14) กล่าวว่า นันทนาการ เป็นกิจกรรมที่มีความใกล้ชิดกับการพลศึกษามาก สามารถพัฒนาบุคคลที่เล่นนันทนาการให้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพกายและจิตใจดีมีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นอย่างมีความสุข เพราะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งตนเอง และเพื่อนร่วมงานหรือร่วมกิจกรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538 : 435) ให้ความหมายว่านันทนาการ หมายถึงกิจกรรมที่ทำตามความสมัครใจในยามว่าง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียด การสราญใจ

กำโชค เผือกสุวรรณ (2538 : 12) กล่าวว่านันทนาการ เป็นกระบวนการของการจัดกิจกรรมให้กับผู้ร่วมกิจกรรมได้ความสุข สนุกสนาน พัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญา และร่างกายได้ทั้งนี้ต้องมีกิจกรรมเป็นสิ่งกระตุ้นหรือเครื่องมือและต้องเน้นกิจกรรมที่ไม่ทำลาย สุขภาพ ไม่ผิดศีลธรรม จัดในเวลาและโอกาสที่ทุกคนมีเวลาว่างโดยแท้จริง

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 14-17) ให้ความหมายของนันทนาการไว้ 4 ความหมาย ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่น หรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่
2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาประสบการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม
4. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองให้น่าอยู่

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามความหมายของนันทนาการ 4 ประการดังกล่าว นันทนาการ ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระทำ ทำด้วยความสมัครใจ เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสุขใจ อันมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต รัฐบาลต้องมีหน้าที่จัดนันทนาการให้แก่ประชาชน เช่น สวนสาธารณะ

สนามกีฬา สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ศูนย์ฝึกงานฝีมือ ศูนย์ศิลปหัตถกรรม ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมอันมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ฮัตชินสัน (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544 : 24 ; อ้างอิงจาก Hutchinson. n.d.) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับในการใช้เวลาว่างหาประสบการณ์เพื่อสร้างความพึงพอใจในแต่ละบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 3-4) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องกันข้ามกับการทำงาน นันทนาการแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน จะแปรผันไปตาม รสนิยม เวลา อายุ และความต้องการของแต่ละบุคคล

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544 : 26 ; อ้างอิงจาก Nash. 1960) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสื่อสำหรับการตอบสนองความพึงพอใจ ตามความต้องการของมนุษย์ ซึ่งอยู่ภายใต้แรงขับและความกดดันภายใน โดยที่กิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งกระตุ้นเร้าใจ อารมณ์ โดยได้เสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เรียกว่า “ลีลาชีวิต เพื่อเน้นนันทนาการ”

จากความหมายของนันทนาการดังที่บุคคลต่างๆ กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า นันทนาการ (Recreation) หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ทำด้วยความสมัครใจ ทำแล้วก่อให้เกิดความสุข ความสนุกสนาน เกิดความพึงพอใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยพัฒนาตนเอง พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พัฒนาอารมณ์สุข และพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.2 คุณลักษณะของนันทนาการ (Characteristics of Recreation)

จากความหมายของนันทนาการดังที่กล่าวมา พอจะทำให้ทราบว่านันทนาการเป็นเรื่องของการกระทำร่วมกันในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจ การที่จะพิจารณาว่าสิ่งใดกระทำนั้นเป็นนันทนาการหรือไม่ ควรมีหลักการในการพิจารณาถึงคุณลักษณะของนันทนาการ ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงคุณลักษณะของนันทนาการที่ โดนัลด์ ซี ไวช์คอปฟ์ (ณรงค์ คันโททอง. 2547 : 11 ; อ้างอิงจาก Donald. 1982 : 10-11) ได้กล่าวไว้ในหนังสือการแนะนำนันทนาการและเวลาว่าง (A Guide to Recreation and Leisure)

1. นันทนาการเป็นกิจกรรมที่สมัครใจ (Voluntary) หมายถึง การที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการของแต่ละคนนั้น จะต้องมีความสมัครใจ เต็มใจ ยินดี โดยที่ไม่มีการบังคับเป็นกิจกรรมที่เกิดความสนใจด้วยตนเอง

2. นันทนาการเกิดขึ้นในระหว่างเวลาว่าง (Leisure time) คือ ใช้เวลาว่างจากภารกิจประจำวัน เช่น ว่างจากการทำงาน เรียน หน้าที่ประจำ หรือการทำกิจส่วนตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ การนอนหลับเวลากลางคืน ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

3. นันทนาการช่วยส่งเสริมความสนุกสนาน (Enjoyment) ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับความสนุกสนาน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมและได้รับผลทันทีโดยตรง ความสนุกสนานจะช่วยทำให้เกิดความสุขและคลายความเครียดได้ดี

4. นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำ (Activities) กล่าวคือ มีการกระทำโดยร่างกาย กล้ามเนื้อหรืออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง กิจกรรมต่างๆ มีรูปแบบลักษณะที่แตกต่างกันไป เช่น การเล่นกีฬา งานศิลปะ งานอดิเรก จะไม่อยู่นิ่งเฉยและมีการกระทำตลอด การนอนหลับไม่ถือว่าเป็นนันทนาการ เพราะไม่ได้ทำอะไรปล่อยให่ว่างเปล่า

5. นันทนาการเป็นเรื่องช่วยทำให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Broad in concept) มีกิจกรรมหลายอย่างมีขอบเขตกว้างขวาง รูปแบบของนันทนาการมีให้เลือกเข้าร่วมตามความต้องการของคน ทุกวัยนับตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ทุกคนสามารถเลือกได้ตามความคิดที่มีต่อกิจกรรม

6. นันทนาการจะช่วยส่งเสริมความสุขสดชื่นและเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ก้าวหน้า (Refreshing change of pace) กิจกรรมส่วนใหญ่จะทำให้ผู้เข้าร่วมมีความสุขสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และพัฒนาไปในสิ่งที่ดีงาม ไม่หมกมุ่นอยู่กับอบายมุข สามารถยืดหยุ่นตามความต้องการที่จะเกิดประโยชน์

7. นันทนาการควรเป็นสิ่งที่มีความหมายและเป็นสิ่งสร้างสรรค์ (Should be wholesale and constructive) ทำให้เห็นคุณค่าและความสำคัญ มีค่านิยมตามธรรมเนียมประเพณีและควรค่า รักษาไว้ให้ยืนนาน

8. นันทนาการเป็นสิ่งที่สังคมต้องการและยอมรับได้ (Should be socially acceptable)

9. กิจกรรมหลายสิ่งหลายอย่างที่ผู้เข้าร่วมชอบและสนใจในการกระทำ แต่บางครั้งสังคมไม่ยอมรับหรือปฏิเสธก็ไม่ถือว่าเป็นนันทนาการ เช่น การแสดงออกของเด็กวัยรุ่นในการก้าวร้าว ส่งเสียงเฮฮา มั่วสุมในการบันเทิง เป็นต้น จึงควรพิจารณาถึงการยอมรับของสังคมด้วย

10. นันทนาการเป็นเรื่องของการให้ประโยชน์แก่ผู้เข้าร่วมทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสร้างคุณธรรม (Contributes to the physical mental and moral welfare of the participant)

จากพื้นฐานนันทนาการที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า กิจกรรมใดก็ตามที่ผู้เข้าร่วมได้รับความสุข ความพึงพอใจและการใช้เวลาว่างเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม เป็นการสร้างสรรค์ เป็นเรื่องของนันทนาการ กิจกรรมบางชนิดเป็นนันทนาการของคนหนึ่ง แต่อาจไม่ใช่ของอีกคนหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละคนแตกต่างกันไป ดังนั้นพิจารณาถึงลักษณะพื้นฐานเป็นเกณฑ์

2.3 ความมุ่งหมายของนันทนาการ (Objective of Recreation)

ตามที่กล่าวเบื้องต้นว่า นันทนาการเป็นเรื่องของการแสดงออกด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ เพื่อหวังความสุขที่จะได้รับเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ นอกจากนี้จะช่วยส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ยังส่งผลถึงการเข้ากับหมู่คณะได้เป็นอย่างดีโดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อ นันทนาการจึงนับว่ามีบทบาทต่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เข้าร่วมตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ความมุ่งหมายของนันทนาการประกอบไปด้วย

1. เพื่อความพึงพอใจในความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Satisfying basic human needs)

มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติจากปัจจัยสี่คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานและเพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุข มนุษย์จึงได้ขวนขวายหากิจกรรมต่างๆ เพิ่มเติม กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สร้างความพึงพอใจให้กับมนุษย์ในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 ความต้องการในความสำเร็จ การที่คนเรากระทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามเมื่อเกิดความสำเร็จจะเกิดความพึงพอใจและดีใจ ไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะมีคุณค่ามากน้อยเพียงใดก็ตามจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภาคภูมิใจและคิดเสมอว่าตนเองต้องทำได้ในกิจกรรมต่อไป นันทนาการจะเป็นสื่อของความสำเร็จในการมุ่งมั่นของผู้เข้าร่วม

1.2 ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อฐานะสภาพทางเศรษฐกิจได้ เช่น งานอดิเรก งานด้านศิลปะหัตถกรรม การจัดสวนต่างๆ จะช่วยสร้างความมั่นคงต่อตนเองและครอบครัวได้เป็นอย่างดีด้วยการนำผลพลอยได้จากงานนันทนาการนั้นๆ เปลี่ยนค่าเป็นเงินโดยไม่ยาก

1.3 ความต้องการด้านความรัก มนุษย์ทุกคนต้องการความรักความอบอุ่นทั้งจากพ่อแม่ ครู อาจารย์ และเพื่อนๆ เมื่อตนเองได้รับความรักจากการเข้าร่วมนันทนาการ จะทำให้เกิดความอบอุ่นทางใจและมีน้ำใจที่จะแสดงออกกับเพื่อนร่วมงาน ชีวิตจะมีความสุขตามความต้องการ

1.4 ความต้องการความปลอดภัย ทุกชีวิตมีความต้องการเรื่องความปลอดภัยทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและภัยรอบๆ ตัวนอกจากความปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับตนเองแล้วยังรวมถึงความปลอดภัยกับครอบครัว เพื่อนฝูงและทุกๆ คนที่ร่วมกิจกรรมนันทนาการ

2. เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ (Promotion title health)

นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำไม่อยู่นิ่งเฉย เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายทำงานหรือประกอบกิจกรรม ย่อมจะทำให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ นอกจากนี้นันทนาการยังเป็นเรื่องของการส่งเสริมความสุขสนุกสนาน ความพึงพอใจในการเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ย่อมทำให้มีสุขภาพจิตที่ดีตามไปด้วย จึงพอสรุปได้ว่านันทนาการมีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีพร้อมๆ กันไป

คุณค่าของนันทนาการที่มีต่อบุคคล นันทนาการมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมที่จะทำให้เกิดการพัฒนาได้ 3 ประการหลัก คือ

1. ส่งผลทางด้านจิตใจ (Psychological Aspects of Recreation)

นันทนาการเป็นที่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันและรักษาสุขภาพจิตไม่ให้ความวิตกกังวล และยังเป็นเครื่องช่วยในการฟื้นฟูและพัฒนาสุขภาพจิตอีกด้วย นันทนาการเป็นส่วนสำคัญในการช่วยคนที่กำลังเกิดความสับสน ฟุ้งซ่าน กังวลและเป็นห่วง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะหมดไปถ้าได้ศึกษาให้ความสนใจอย่างจริงจัง โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องแก้ไขที่ละเล็กทีละน้อย นักจิตวิทยาที่สำคัญๆ ให้การยอมรับนันทนาการ เพราะถือว่านันทนาการเป็นส่วนสำคัญและเป็นพื้นฐานของสุขภาพจิตของทุกๆ คน เมเนนิเกอร์ ได้ให้ความเห็นว่า คุณค่าของการมีประสบการณ์

ด้านนันทนาการจะมีส่วนช่วยทำให้การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของแต่ละคน กล่าวอย่างหนักแน่นว่า การทำงานอดิเรก การเล่นกีฬาและเกม มีความสำคัญมากที่จะช่วยทำให้อารมณ์มีความสุข

2. ส่งผลทางด้านร่างกาย (Physical Aspects of Recreation)

กิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับเกมกีฬา และกิจกรรมกลางแจ้ง จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีความสมบูรณ์แข็งแรง กิจกรรมดังกล่าว สามารถสร้างคนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ กิจกรรมด้านการกีฬาและเกมจะช่วยส่งเสริมระบบการทำงานของร่างกายให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย เช่น ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อ เป็นต้น

3. ส่งผลทางด้านสังคม (Social Aspects of Recreation)

นันทนาการสามารถสร้างโอกาสให้คนเรามีงานทำร่วมกัน และค้นพบความต้องการขั้นพื้นฐานที่แท้จริงของคนเรา ความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่แท้จริง คือ ความรักและความเข้าใจซึ่งกันและกันของคนในสังคมที่ทุกคนมีความต้องการที่จะเป็นการช่วยสร้างสังคมให้มีความเป็นอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โคโนปกา (Konnopka) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีชีวิตในสังคมที่ดีจะต้องผ่านขบวนการในกิจกรรมนันทนาการ นันทนาการสามารถทำให้แต่ละคนมีการพัฒนา และยอมรับความเข้าใจของผู้อื่นที่จะเกิดความสุขสงบในสังคมได้

2.4 ความสำคัญของนันทนาการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 59-64) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ ในยุคปัจจุบันอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความเจริญทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิทยาการต่างๆ โอกาสที่คนจะใช้แรงงานจึงลดน้อยลง ยังมีเครื่องทุ่นแรงก็มีเวลาว่างมากขึ้น นันทนาการจึงมีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญสำหรับบุคคล โดยบุคคลแต่ละคนมีสิทธิที่จะใช้เวลาว่างของคนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง
2. ความสำคัญสำหรับครอบครัว โดยมูลฐานของกระสวนหรือแบบของกิจกรรมนันทนาการที่ดีย่อมเกิดตั้งแต่เด็ก ดังนั้น บ้านซึ่งมีบิดามารดา เป็นผู้นำนันทนาการคนแรกของเด็ก กิจกรรมต่างๆ ที่บิดามารดาทำการฝึกให้เด็กมีนิสัยหรือทัศนคติที่ดีในการใช้เวลาไปในทางที่เกิดประโยชน์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเยาวชน ถ้าบุคคลของครอบครัวมีสุขภาพดีมีความมั่นคงประเทศชาติก็เป็นปึกแผ่นมั่นคงตามไปด้วย
3. ความสำคัญสำหรับกลุ่มหรือคณะ โดยกิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือเป็นสื่อให้บุคคลได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะทำประโยชน์ให้แก่สังคม
4. ความสำคัญสำหรับชุมชน ชุมชนที่ดีควรจัดให้มีสถานที่บริการทางนันทนาการเพื่อประชาชนนั้นๆ ได้พักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความเครียด ทำให้เขาผลิตเฟลีน มีความสุขความพอใจในชีวิต พร้อมทั้งจะดิ้นรนเพื่อเผชิญกับปัญหาชีวิตประจำวันต่อไปนี้อีก

5. ความสำคัญสำหรับประเทศชาติ ชาตินั่นคงและพัฒนาไปได้ ไม่ว่าจะทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากประชาชนมีสุขภาพดี มีสมรรถภาพทางกายและทางใจที่ดี นั่นคือคนต้องรู้จักใช้เวลาพักผ่อนในทางนันทนาการ

6. ความสำคัญสำหรับนานาชาติ นันทนาการมีบทบาทสำคัญในอันที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชาติ โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม วรรณกรรม พื้นเมือง แลกเปลี่ยนความคิด ส่งผลให้ลดความขัดแย้งในปัญหาระหว่างประเทศดังเช่นปัจจุบันได้มีสมาคมนันทนาการแห่งโลก ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

สรุปได้ว่า นันทนาการมีความสำคัญต่อมนุษย์ ในอันที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งจะส่งผลให้สามารถนำพาตนเองครอบครัวชุมชนและประเทศชาติไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข

2.5 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 43-45) ได้กล่าวถึงประโยชน์ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสุขสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้บุคคล และชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต
3. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์สุขรวมทั้งความสุข สนุกสนาน และความสุขสงบ ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการพัฒนากาย ควบคุมอารมณ์ และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย
4. ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการเพื่อการบำบัดเป็นกรรมวิธีและกิจกรรมที่จะช่วยรักษาคนป่วย ทั้งทางด้านร่างกาย และสุขภาพจิต เช่น งานอดิเรกประเภทประดิษฐ์ สร้างสรรค์และช่วยส่งเสริมความหวัง ความคิด และการใช้เวลาว่างแก่คนป่วยซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกายหรือจิตกิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬานันทนาการช่วยส่งเสริมการพัฒนาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการทางสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจของคนป่วย

5. ส่งเสริมมนุษย์สัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้แสดงออกและละลายพฤติกรรมของกลุ่ม สร้างเสริมคุณค่าทางสังคม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการอยู่ค่ายพักแรมช่วยฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ลดความเห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528) ได้สรุปถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคล และชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน มีความสุขในชีวิต และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้บุคคล และชุมชนพัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต

3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรม และพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก การพัฒนาพฤติกรรม และเยาวชนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ และเป็นกำลังคนที่มีประสิทธิภาพในอนาคต กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ช่วยให้เด็กและเยาวชนเลือกได้ตามความสนใจ และได้ใช้เวลาว่างในการพัฒนาทักษะนิสัยที่พึงประสงค์ได้

4. ส่งเสริมการเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ จะได้เรียนรู้ในเรื่องของหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณค่าทางสังคมเสรีประชาธิปไตย ลดความเห็นแก่ตัวสร้างคุณค่า จริยธรรม ความมีน้ำใจ การให้บริการรู้จักอาสาสมัครช่วยเหลือสังคม ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมของความเป็นพลเมืองดีของประชาชาติ

5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์สุขรวมทั้งความสุขสนุกสนาน และความสุขสงบ ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการพัฒนาการ ควบคุมอารมณ์และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย

6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนันทนาการ เช่น การเล่นพื้นเมือง วิถีชีวิต ประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนแหล่งนันทนาการประเภทอุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ ช่วยส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมชาติ ส่งเสริมการเรียนรู้ ทศนคติ และความซาบซึ้งอันจักก่อให้เกิด การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติต่อไป

7. การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง และนอกเมือง ได้แก่กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม เดินป่า ศึกษาธรรมชาติ ไร่เขา เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ช่วยสอนผู้ที่เข้าร่วมได้รู้จักคุณค่าของธรรมชาติ ซาบซึ้งและสามารถดูแลอนุรักษ์ธรรมชาติ อันจักเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และประชาชนของโลก

8. ส่งเสริมในการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการเพื่อบำบัด เป็นกรรมวิธี และกิจกรรมที่จะช่วยรักษาคนป่วย ทั้งทางด้านร่างกายและสุขภาพจิต เช่น งานอดิเรกประเภทประดิษฐ์สร้างสรรค์ และช่วยส่งเสริมความหวัง ความคิด และการใช้เวลาว่างแก่คนป่วย ซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกาย หรือจิตใจ กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา นันทนาการ ช่วยส่งเสริมการพัฒนาาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการทางสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจของคนป่วย

9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้แสดงออกและละลายพฤติกรรมของกลุ่ม สร้างเสริมคุณค่าทางสังคม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการอยู่ค่ายพักแรมช่วยฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ลดความเห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหารและตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน กิจกรรมนันทนาการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของทหาร ตำรวจชายแดนที่กล่าวถึงความหมายความสำคัญ และประโยชน์ของนันทนาการข้างต้น สรุปได้ว่านันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าวิถีการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไป จนเป็นผลให้ต้องมีปัจจัยที่หาเพิ่มเติมจากปัจจัยสี่ประการ ปัจจัยที่ห้านี้คือการพักผ่อนหรือกิจกรรมนันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 14-15) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ไว้พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการ คือ ทางออกที่ดีของการแสดงออก และการพัฒนาตนเอง
3. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และเป็นการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
4. นันทนาการ เป็นวิธีหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

2.6 ขอบข่ายกิจกรรมนันทนาการ

เอ็ดมพร วิสมหมาย (2527 : 18-19) ได้กล่าวถึงขอบข่ายกิจกรรมนันทนาการ ไว้ว่า นันทนาการมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับอายุ ความสนใจ และความต้องการในการพักผ่อนหย่อนใจของแต่ละบุคคลหรือกลุ่ม สถานที่ ซึ่งแบ่งเป็นการพักผ่อนหย่อนใจในบ้าน (Indoor Recreation) และการพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน (Outdoor Recreation) นอกจากนี้ นันทนาการยังแบ่งตามลักษณะกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมประเภทที่ใช้กำลังกายเบาๆ หรือการพักผ่อนในลักษณะที่สงบ (Passive Activity) เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่ต้องใช้การออกแรง แต่เป็นไปในลักษณะความสงบ ได้แก่ กิจกรรมประเภททำการฝีมือ วาดเขียน งานปั้น รดน้ำต้นไม้ ทำสวนครัว อ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ เล่นหมากรุก หมากฮอส ดูกีฬา รวมถึงกิจกรรมนอกอาคารสถานที่ ในลักษณะการชื่นชมธรรมชาติ ภูมิทัศน์เมือง การได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ได้ยินเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงน้ำตก นกร้อง ใบไม้ไหว การฟังดนตรีในที่สาธารณะ การนั่งเล่นในสวนสาธารณะ การชมสัตว์ในสวนสัตว์ เป็นต้น

2. กิจกรรมประเภทที่ใช้กำลังกายมากๆ หรือการพักผ่อนในลักษณะการออกกำลังกาย (Active Activity) เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ต้องออกแรง ออกกำลังกาย ได้แก่ เดินทางไกล ปีนเขา การขี่จักรยาน การเล่นเรือ กีฬาประเภทหนักๆ เช่น วាយน้ำ เล่นฟุตบอล วิ่งออกกำลังกาย เป็นต้น

กิจกรรมนันทนาการมีของข่ายอย่างกว้างขวาง ตามที่ เอนก หงษ์ทองคำ (2542 : 18-19) กล่าวไว้ สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. ศิลปและหัตถกรรม (Art and Crafts) เป็นงานประเภทสร้างสรรค์ แบ่งได้ดังนี้ การปั้น การแกะสลัก การวาดเขียน การจักรสาน การเย็บปักถักร้อย การประดิษฐ์ เป็นต้น
2. การเต้นรำ (Dances) เป็นกิจกรรมเพื่อการแสดงออก (Performance) แบ่งได้ดังนี้ การเต้นรำพื้นเมือง กิจกรรมเข้าจังหวะ การเต้นรำสร้างสรรค์ การเต้นรำงานสังคม เป็นต้น
3. การละคร (Drama) เป็นกิจกรรมแสดงเป็นเรื่องมีบท (Script) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และอาจมีองค์ประกอบอื่นๆ ในการละครเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เช่น การเต้นรำ การดนตรี เป็นต้น

4. เกมและกีฬา (Games and Sports) เป็นกิจกรรมเพื่อการแสดงออกอีกชนิดหนึ่งที่มีวิธีการเล่น การแข่งขันที่มีกฎ ระเบียบ และกติกา มีชนิดกีฬาและเกมมากมาย เช่น กีฬากลางแจ้ง กีฬาในร่ม กีฬาทางน้ำ กีฬาส่วนบุคคล กีฬาเป็นทีม เป็นต้น

5. งานอดิเรก (Hobbies) เป็นกิจกรรมเสริมสร้างสรรคความคิดสร้างสรรค์ให้ความเพลิดเพลินประกอบด้วยกิจกรรมประเภทการสะสม การประดิษฐ์สร้างสรรค์ และประเภทการศึกษา

6. การดนตรีและเพลง (Music) เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ให้ความสุข ความสนุกสนาน องค์ประกอบของการดนตรีและเพลง คือ การแต่งเพลง การร้องเพลง การเล่นดนตรี การฟังเพลง การเต้นประกอบเพลง เป็นต้น

7. นันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation) เป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนเพื่อการศึกษา เพื่อสุขภาพทั้งทางกาย อารมณ์และจิตใจ ประกอบกิจกรรมดังนี้ การท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม กีฬากลางแจ้ง การปลูกต้นไม้ และธรรมชาติศึกษา เป็นต้น

8. การอ่าน การเขียนและการพูด (Reading, Writing and Speaking) เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน และความสัมพันธ์อันดีในสังคม

9. นันทนาการทางสังคม (Social Recreation) เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคมของบุคคลและกลุ่มที่ยังไม่รู้จักกันให้รู้จักกัน บุคคลและกลุ่มที่รู้จักกันแล้วให้มีความสัมพันธ์อันดีมากยิ่งขึ้น กิจกรรมที่ส่งเสริมวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือ งานฉลองโอกาสต่างๆ อาทิ วันเกิด วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ งานเลี้ยงสังสรรค์ งานแต่งงาน เป็นต้น

10. กิจกรรมพิเศษ (Special Events) เป็นกิจกรรมที่เกิดหรือจัดขึ้นเป็นครั้งคราวในโอกาสพิเศษ เทศกาล เพื่อให้บุคคลและกลุ่มเข้ามาร่วมด้วยความสมัครใจ เพื่อความสนุกสนาน กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ กิจกรรมตามเทศกาลและประเพณี การแสดง การแสดงสินค้า เป็นต้น

11. งานบริการอาสาสมัคร (Voluntary Services) ในสังคมที่มีความสมบูรณ์จะต้องมีกิจกรรมอาสาสมัครเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออาสาสมัครไม่หวังค่าตอบแทน เจตนาช่วยสังคม กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ กิจกรรมชมรมสมาคมอาสาสมัครต่างๆ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นต้น

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 38-56) กล่าวว่า กิจกรรมใดที่ทำในเวลาอิสระ ก่อให้เกิดความสุข มีคุณค่า เป็นกิจกรรมนันทนาการทั้งสิ้น ซึ่งแยกเป็นหมวดหมู่ได้ 15 ประเภท

1. กิจกรรมนันทนาการศิลปะและหัตถกรรม กิจกรรมประเภทนี้ต้องทำด้วยมือ การฝีมือ การปั้น การแกะสลัก การวาดเขียน การประดิษฐ์สิ่งของ การเย็บปักถักร้อย งานไม้ และการประกอบอาหาร ฯลฯ

2. กิจกรรมนันทนาการเกมกีฬา หมายถึง การเล่นที่มีกฎ กติกา เป็นกิจกรรมที่ใช้ความสัมพันธ์กันระหว่าง สติปัญญา ทักษะการเคลื่อนไหว ความอดทน และพลังกำลังของร่างกาย ในการประกอบกิจกรรม เช่น เกมเบ็ดเตล็ด เกมสร้างสรรค์ เกมการละเล่นพื้นเมือง และกีฬาประเภทต่างๆ ทั้งประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ ประเภททีม กีฬาประเภทลู่วิ่ง ประเภทลาน กีฬาทางน้ำ เป็นต้น

3. งานอดิเรก เป็นงานที่สร้างขึ้นเพื่อความเพลิดเพลิน ส่งเสริมสุขภาพจิตในเวลาว่าง

แบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 งานอดิเรกประเภทสะสม เป็นการสะสมวัสดุสิ่งของ เช่น การสะสมแสตมป์ รูปภาพ เหรียญสตางค์ ของเก่า พระเครื่อง ฯลฯ

3.2 งานอดิเรกประเภทสร้างสรรค์ เป็นการคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เช่น การประดิษฐ์ของใช้ เครื่องใช้ การตกแต่งบ้าน ตกแต่งสวน การทำของเล่น ฯลฯ

3.3 งานอดิเรกประเภทลงมือทำเอง โดยที่ไม่ได้สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เช่น การเลี้ยงกล้วยไม้ เย็บปักถักร้อย ฯลฯ

3.4 งานอดิเรกประเภทศึกษาหาความรู้ เป็นงานที่ส่งเสริมให้เกิดความรู้เพิ่มมากขึ้น โดยการศึกษาความรู้ด้วยตนเองจากตำรา หรือหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ เช่น การศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่ม การเรียนทำขนม การไปเรียนเย็บผ้า ฯลฯ

4. การดนตรีและร้องเพลง เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ให้ความสุข สนุกสนาน และส่งเสริมการแสดงออกทางอารมณ์ ได้แก่ การแต่งเพลง ร้องเพลง การเล่นดนตรี การฟังเพลง เป็นต้น

5. การเดินร่ำ เป็นกิจกรรมเพื่อการแสดงออกการเคลื่อนไหวเป็น ช่วยพัฒนาสุขภาพกาย สุขภาพจิต ได้แก่ การเดินร่ำพื้นเมือง กิจกรรมเข้าจังหวะ การเดินร่ำงานสังคม เป็นต้น

6. การแสดงละครและภาพยนตร์ เป็นกิจกรรมการแสดงเป็นเรื่อง มีบทเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และอาจมีองค์ประกอบอื่นในการละคร เพื่อให้มีความสมบูรณ์ ได้แก่ การแสดงละครนอก ละครใน ละครชาตรี การแสดงโขน หนังตะลุง โทททัศน์ และภาพยนตร์ เป็นต้น

7. นันทนาการกลางแจ้ง เป็นนันทนาการเพื่อการพักผ่อน สนุกสนานเพลิดเพลิน ศึกษาหาความรู้ เช่น การท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม กีฬากลางแจ้ง การตกปลา การศึกษาโบราณสถานโบราณวัตถุ ภูมิประเทศ การศึกษาธรรมชาติ เป็นต้น

8. การอ่าน การเขียน และการพูด เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิทานแต่งนิยาย แต่งกลอน การนั่งคุยสนทนากับเพื่อน การโต้วาที การอภิปราย เป็นต้น

9. นันทนาการทางสังคม เป็นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคมของบุคคล และกลุ่มที่ยังไม่รู้จักกัน เช่น กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ งานวันเกิด งานแต่งงาน เป็นต้น

10. กิจกรรมพิเศษ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราวในโอกาสพิเศษหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นตามประเพณีวัฒนธรรม เช่น งานปีใหม่ งานลอยกระทง เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

11. กิจกรรมบริการอาสาสมัคร เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาทางด้านจิตใจเกี่ยวกับ คุณธรรม จริยธรรม การให้ การรับบริการ ช่วยเหลืออาสาสมัครต่างๆ ที่ทำด้วยความสมัครใจไม่หวังผลค่าตอบแทน ได้แก่ การพัฒนาชุมชนสังคม กิจกรรมชมรม สมาคม อาสาสมัคร ลูกเสือ เนตรนารี เป็นต้น

12. กิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวทัศนศึกษาเป็นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

พัฒนาอารมณ์ที่มีรูปแบบหลากหลายน่าสนใจ เช่น การท่องเที่ยวสถานที่สำคัญการท่องเที่ยวชมประเพณีวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวศูนย์กลางการค้า เป็นต้น

13. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจ และความสงบสุข ได้แก่ กิจกรรมที่ให้อารมณ์สุข สนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ เช่น การเดินรำ ปั่นเขา การพุดคุยสนทนา ฯลฯ และอารมณ์สุขสงบ พัฒนาจิตใจ และสติปัญญา เช่น การนั่งสมาธิ การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ โยคะ ฯลฯ

14. กิจกรรมนันทนาการการพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ เป็นกิจกรรมแบบผสมผสาน เกี่ยวกับการจัดการและลีลาชีวิต เช่น กิจกรรมออกกำลังกาย การจัดการเกี่ยวกับโภชนาการ การควบคุมความเครียด และผ่อนคลาย ฯลฯ

15. กิจกรรมนันทนาการประเภทกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันในสังคม มีมนุษย์สัมพันธ์ ทำให้บุคคลมีความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่า และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นการพัฒนาสังคม และทรัพยากรของสังคม เช่น การอภิปราย เกมเพื่อการรู้จักกัน เกมสร้างความสัมพันธ์ เกมการทำงานเป็นทีม

การแบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการ ไม่ได้จำกัดแน่นอน ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของแต่ละบุคคล ความมุ่งหมายของการจัด ซึ่งผู้จัดจะต้องเลือกจังหวะและโอกาสที่น่าสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นสำคัญ จากกิจกรรมนันทนาการข้างต้นมี 15 หมวดหมู่ สามารถแยกย่อยเป็นกิจกรรมได้มากมาย ซึ่งแต่ละกิจกรรมมีความสำคัญ และคุณค่าแตกต่างกันไป

3. ประวัติและความเป็นมาของแจ๊สแดนซ์

ลอริ เฮกกิล่า (Lori Heikkila. 2006) ได้กล่าวถึงประวัติแจ๊สแดนซ์ไว้ว่า สงครามโลกครั้งที่ 1 ได้สิ้นสุด การปฏิบัติทางสังคมตามมา ประเพณีและคุณค่าต่างๆ ของรุ่นก่อนๆ ได้รับการปฏิเสธ ชีวิตต้องมีชีวิตชีวาและสนุกสนานให้ถึงขีดสุด นี่คือยุคของยุคที่หายไป 'lost generation' และหญิงวัยรุ่น 'flapper' กับผมรอน กระโปรงสั้น และภาพมูมมอมที่ตรง พวกเขาได้รับความอภัยจากรุ่นเก่าๆ ในคาบาเร่โชว์ สถานบันเทิงกลางคืนต่างๆ เพื่อนพุดคุยที่ได้แทนที่ห้องบอลรูมของช่วงก่อนสงคราม การเต้นกลายเป็นแบบไม่เป็นทางการ การสวมกอดอย่างใกล้ชิดและการเปลี่ยนคู่เต้นที่บ่อยนั้นเป็นที่ยอมรับ มีเพียงดนตรีชนิดเดียวที่เหมาะสมกับรุ่นนี้คือ แจ๊ส (Jazz) เป็นพาหนะสำหรับการเต้น ฟอซ-ทรอท (foz-trot), ซิมมี่ (shimmy rag), ชาร์เลสตัน (Charleston), แบล็ค บอททอม (black bottom) และหลากหลาย ก้าวอย่างของช่วงนั้นแจ๊ส (Jazz) ได้เริ่มขึ้นในช่วงใกล้ศตวรรษที่ 19 ในห้องเต้นรำที่ไม่ราบรื่นและห้องต่างๆ ในทางตอนใต้และตะวันตกกลาง ที่ที่คำว่า แจ๊ส (Jazz) หมายถึง การร่วมประเวณี คนผิวดำทางตอนใต้ ที่เป็นทาสมา 2-3 ทศวรรษ เริ่มการเล่นดนตรียุโรป ด้วยการเปลี่ยนแปลงของชาวอาฟโร (Afro)

การเกิดของแจ๊ส (Jazz) มีจุดกำเนิดมากมาย เช่นที่ นิวออร์ลิน (New Orleans), เซนต์หลุยส์ (St. Louis), เมมฟิส (Memphis) และกานซาส ซิตี้ (Kansas City) แต่ที่นิวออร์ลิน (New Orleans) เป็นและยังคงมีศูนย์กลางแจ๊ส (Jazz) ที่สำคัญ สายรุ้งทางเชื้อชาติของผู้คนที่จุ่มอยู่ในบาร์ต่างๆ ล้วน

เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาของแจ๊ส (Jazz) เมืองที่เคยอยู่ภายใต้การปกครองของสเปนและฝรั่งเศส ไปสู่การซื้อของหลุยเซียน่า (Louisiana) โดยประมาณปี 1900 มันเป็นส่วนผสมของสเปน, ฝรั่งเศส, อังกฤษ, เยอรมัน, อิตาลี, สลาวิก และชนผิวดำอีกนับไม่ถ้วนที่ถูกซื้อเป็นเสมือนทาส วงแจ๊ส (Jazz) ต่างๆ ช่วงแรก มีส่วนของจังหวะ ที่รวมเอา เบส, กลอง, และกีตาร์หรือบันโจ และส่วนของดนตรี พร้อมกับแตรทองเหลือง 1 หรือ 2 ชิ้น, แตรยาวซัค, เป้ และบางครั้งมีไวโอลิน ปีต่อๆ มาแจ๊ส (Jazz) ถูกยึดครองโดยวงออเครสตราใหญ่ๆ วงแจ๊สสังคม ที่มีนักดนตรี 15 คนหรือมากกว่านั้น ปัจจุบันมีความสนใจที่ได้ถูกปฏิบัติใหม่ในยุคของวงใหญ่ แม้ว่าดนตรีมีเพียงเล็กๆ น้อยๆ ที่จะทำกับแจ๊สจริงๆ

แจ๊สที่แท้จริงได้ถูกกำหนดรูปลักษณะโดยคุณลักษณะดังนี้ สิ่งแรกคือแนวโน้มที่เน้นการตีที่เบาๆ ของแตร (ช่วงที่ 2 และ 4) ซึ่งแตกต่างจากดนตรีพื้นเมืองที่แสดงการเน้นในช่วงการตีที่ 1 และ 3 ประการที่สอง การลดจังหวะดนตรีที่ผ่านการซ้ำของวลีทางจังหวะที่สั้นและหนักหรือเรียกว่า 'riffs' หรือท่อนซ้ำในเพลงแจ๊ส ประการที่สามของแจ๊ส (Jazz) คือการสวิง (swing) (โดยปกติการเต้นเป็นจังหวะที่เบาบาง ซึ่งจะเต้น 4 / 4 ครั้ง) การสวิง (swing) ต้องมีอยู่ในการเต้นแจ๊ส Jazz ที่ดี

วิกิพีเดีย (Wikipedia. 2006) ได้กล่าวไว้ว่าแจ๊ส (Jazz) มีความหมาย 2 ประการ ขึ้นอยู่กับยุคสมัย รูปแบบการเต้นทั้งสองแบบนี้มีความข้องเกี่ยวกับวิวัฒนาการ

- กระทั่งกลางช่วงปี 1950 การเต้นแจ๊ส (Jazz) หมายความว่าถึงการเต้นตบเท้าแท็บ (tap) เพราะแจ๊ส (Jazz) เป็นดนตรีและการแท็บ (tap) เป็นการเต้นแสดงหลักของยุคนั้น ๆ
- ตั้งแต่ยุค 50 การเจริญเติบโตของรูปแบบการเต้นแจ๊ส (Jazz) ดนตรีเกี่ยวข้องกับรูปแบบการเต้นบรอดเวย์ (Broadway) สมัยใหม่ที่เรียบง่ายและใหม่ ที่ถูกสอน ณ ปัจจุบัน ขณะที่การเต้นแท็บ (tap) ยังคงดำเนินต่อไปในรูปแบบของมันเอง

นอกจากแท็บ (tap) รากฐานที่สำคัญของการเต้นแจ๊ส (Jazz) คือ วัฒนธรรมชาวอาฟโร-อเมริกัน (Afro-American) ตั้งแต่ปลายปี 1800 จนกระทั่งกลางปี 1900 นักบุกเบิกต่างๆ เช่น คาทริน ดันแฮม (Kathrine Dunham) ได้นำเอาความสำคัญของการเต้นพื้นเมืองของชาวคาริเบียน (Caribbean) และทำให้มันเป็นการแสดงศิลปะ นอกจากแท็บ (tap) ระหว่างรูปแบบที่เป็นที่นิยมของแจ๊ส (Jazz) คือการเต้นสวิง (swing) และการเต้นต่างๆ คือ แบล็ค บอททอม (Black Bottom), ชาร์เลสตัน (Charleston) และเคกวอล์ก (Cakewalk), รูปแบบการเต้นทั้งหมดนี้ของแจ๊ส (Jazz) ถูกใช้ในดนตรีแจ๊ส (Jazz) การเต้นแท็บ (tap) ของชาวอเมริกัน (American) มีรากฐานหลักจากประเพณีการเต้นโฟล์คชาวไอริช (Irish) ระหว่างช่วงก่อนปี 1900 รูปแบบการเต้น 2 แบบนี้ผสมผสานกับการจลาจลต่อต้านบัลเลย์ที่พัฒนาไปสู่การเต้นแจ๊ส (Jazz) หรือ บัลเลย์แจ๊ส

ผู้เต้นแจ๊ส (Jazz) ที่เป็นที่นิยมในช่วงแรกๆ นั้น คือ ดาราชื่อ โจ ฟริสโก (Joe Frisco) ในช่วงปี 1910 เขาเต้นรำในรูปแบบแบบแขนขาอ่อนตืดติดดิน ด้วยการก้าวที่ผิดปกติ และการเล่นกลที่มีหมวกทรงตั้งสีดำและไม้เท้า การเต้นแจ๊ส (Jazz) เป็นรูปแบบของการเต้นที่ถูกใช้ในการแสดงและหนังบรอดเวย์ แจ๊ส (Broadway Jazz) เป็นรูปแบบการเต้นร่วมสมัยเมื่อเปรียบเทียบกับการเต้นบัลเลย์ แม้ว่า การเต้นแจ๊ส (Jazz) อาจดูเหมือนง่ายและสนุกเมื่อผู้เต้นเต้น แต่ผู้ที่เต้นต้องมีรูปร่างที่

ดีและฝึกฝน 6 ชั่วโมงต่อวัน ความหลากหลายของแจ๊ส (Jazz) พื้นเมืองรวมถึง ทั้งหมดที่เป็นแจ๊ส (Jazz) และชิคาโก (Chicago)

ทั้งเทคนิคการเต้นแจ๊ส (Jazz) และการเต้นทันสมัยนั้นก็มีพื้นฐานบนการเต้นบัลเล่ย์ สมัยก่อน แม้ว่ารูปแบบทั้งสองนั้นถูกพิจารณาด้วยพวกก่อกองจลาจลที่ต่อต้าน เพื่อที่จะให้แก๊งการเต้นแจ๊ส (Jazz) ผู้เต้นต้องมีเทคนิคการเต้นบัลเล่ย์ ในการเคลื่อนไหวของการเต้นแจ๊ส (Jazz) นั้นมีมากและมากเกินไป และมีทัศนคติที่ผู้เต้นได้ให้กับผู้ชม ทัศนคติจะขึ้นอยู่กับ การเต้น ยกตัวอย่างเช่น การเต้นทันสมัย คือ ลีฟวิน ลา วิดา โลคา (Livin' La Vida Loca) ผู้เต้นบางทีจะมีความสุข และเหมือว่าพวกเขาจะอยู่ที่งานสังสรรค์ในช่วงของรีด การเต้นแจ๊ส (Jazz) ถูกใช้ในการเต้นทันสมัยเช่นใน เอ็มทีวี (MTV) โดยมากผู้เต้นแจ๊ส (Jazz) เป็นการเต้นโชว์ของผู้หญิงลาสเวกัส (Las Vegas)

เพียงทุกโรงเรียนสอนเต้นนั้นสอนแจ๊ส (Jazz) เพราะมันเป็นที่ยื่นชอบสำหรับผู้เต้นมือสมัครเล่น ความจำเป็นของแจ๊ส (Jazz) เป็นการเอ็นเตอร์เทนให้กับผู้คน รูปแบบการเต้นที่ง่ายต่อการเข้าใจของใครก็ตามที่เห็น ขณะที่นักออกแบบท่าเต้นทันสมัยและผู้บุกเบิกชื่อแอลวิน เอลีย์ (Alvin Ailey) กล่าวว่า การเต้นมากจากผู้คน และควรจะมีให้กลับคืนผู้คน

รูปแบบนิยมของการเต้นแจ๊ส (Jazz) คือ ลินดี ฮอบ (Lindy Hop) หรือเป็นที่รู้จักของการเต้นสวิง ลินดี ฮอบ (Swing Lindy Hop) เป็นการเต้นแจ๊ส (Jazz) ที่มีวิวัฒนาการมาจากการเต้นข้างถนน

ผู้กำกับแจ๊ส (Jazz) ที่มีชื่อเสียง และผู้ออกแบบท่าเต้น รวมถึงบอบ ฟอส (Bob Fosse), กัส กิอดาโน (Gus Giordano), เกเวน เเวอร์ดโน (Gwen Verdno), แจ็ค โคล (Jack Cole) และยูจีน หลุยส์ (Eugene Louis Faccuito) รู้จักกันคือลูจี (Luigi) การเต้นแจ๊ส (Jazz) ที่เป็นที่รู้จักรวมถึง ออลแดดแจ๊ส (All That Jazz), แคน-แคน (Can-can), ดามนยานเกส (Damn Yankees), เดอะเรดมิลล์ (The Red Mill) การเต้นแจ๊ส (Jazz) ได้มีหลากหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตามความหลากหลายต่างๆ นี้สัมพันธ์กับรากฐานธรรมดา โดยให้ชื่อว่าแท็ป (tap), แจ๊สมิวสิค (jazz music) และจังหวะและการเต้นของชาวแอฟริกา-อเมริกัน (African-American) ระหว่างยุคแจ๊ส (Jazz) รูปแบบนิยมของการเต้นแจ๊ส (Jazz) รวมถึงการเต้นสวิง (swing) และลินดี ฮอบ (Lindy Hop), แบล็คบอททอม (Black Bottom), ชาร์เลสตัน (Charleston) และเคกวอล์ก (Cakewalk) รูปแบบการเต้นที่มีชื่อเสียงโดยงานของบอบ ฟอส (Bob Fosse) เช่น ชิคาโก (Chicago), คาบารेट (Cabaret), เดอะพาจามา เกม ๖ (The Pajama Game), แจ๊ส (Jazz) กลายเป็นส่วนสำคัญของโรงละครดนตรี การออกแบบท่าเต้นและการแสดงต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานซึ่งง่ายกับรูปแบบของการเต้นที่เหมาะสมกับการแสดง เช่น การเต้นคอนทรา การเต้นสวิง (swing) และการเต้นแจ๊ส (Jazz) ที่มีรูปแบบคาบาระนั้นมีการแสดงอยู่ในโรงเรียนสอนเต้นและคลับต่างๆ และในโรงละคร

ประวัติสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์

สถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ มีมากมายหลายสถาบันในกรุงเทพมหานคร ที่นำมาเป็นตัวอย่างได้แก่ สถาบันบางกอกแดนซ์ คือ สถาบันสอนศิลปะการเต้นทางตะวันตก อาทิ การเต้นบัลเล่ย์

แจ๊สแดนซ์ แท็ป แร็ป เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2533 โดยครูวัลลภา (ปัจฉิมสวัสดิ์) วรรณะโกวินท์ พร้อมนักธุรกิจและคณะครูผู้มีประสบการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2537 ได้ขยายวิชานาฏศิลป์เพิ่มขึ้น ตามด้วยการสอนยอมนาสติกลีลา ในปี พ.ศ. 2539 โดยสถาบันฯ มีจุดประสงค์ในการมุ่งเน้นให้มีการสอนที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานการสอนบัลเล่ต์จากสถาบันเดอะรอยัลอะเคเดมีออฟแดนซิ่ง (The Royal Acaedemy of Dancing : R.A.D.) จากประเทศอังกฤษ และได้เป็นผู้นำในการพัฒนาการเต้นแจ๊สแดนซ์ โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ได้นำหลักสูตรของสถาบันเดอะคอนเทมโพรารีแดนซ์แอสโซซิเอชัน (The Contemporary Dance Association : C.D.A.) ประเทศออสเตรเลีย เข้ามาสอนและสอบวัดผล ให้นักเรียนและครูในประเทศไทยเป็นครั้งแรก (วรวิจิต แจ่มมณี. 2545 : 6-7)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เบอร์ริส (Burris. 1979 : 1344-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบโปรแกรมการฝึกแอโรบิคแดนซ์กับการเต้นรำพื้นเมืองในระยะเวลา 6 สัปดาห์ และโปรแกรมการวิ่งเหยาะในเวลา 6 สัปดาห์ ที่มีผลต่อระบบไหลเวียน และเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายในเด็กหญิงวัยรุ่น โดยใช้ผู้เข้ารับการทดสอบ 76 คน รับการทดสอบโดยเดินบนลู่วิ่งด้วยวิธีของบอลกี (Balke) เพื่อการทดสอบระบบไหลเวียนและใช้เครื่องวัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนังเป็นตัววัดเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกาย แล้วแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มเต้นรำ กลุ่มวิ่งเหยาะ และกลุ่มควบคุม โดยฝึก 5 วันต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 6 เดือนและมีการทดสอบสมรรถภาพของระบบไหลเวียนและลดเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายได้และเมื่อนำทั้งสองโปรแกรมนี้มาเปรียบเทียบกัน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ดีกัสแมน (Deguzman. 1981 : 4999-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการเต้นโมเดิร์นแดนซ์ที่มีต่อสมรรถภาพของระบบไหลเวียน และสัดส่วนของร่างกายของนักศึกษาหญิงระดับวิทยาลัยใช้ผู้รับการทดสอบ 37 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 18 คน และกลุ่มควบคุม 19 คน กลุ่มทดลองจะฝึกเป็นเวลา 14 สัปดาห์ๆ ละ 3 วันๆ ละ 50 นาที ทดสอบความสามารถในการใช้ออกซิเจนโดยการเดินบนลู่วิ่ง วัดปริมาตรการหายใจ วัดอัตราการเต้นของหัวใจและวัดความหนาแน่นของร่างกาย โดยการชั่งน้ำหนักในน้ำ ผลปรากฏว่า สมรรถภาพการใช้ออกซิเจนดีขึ้นปริมาณไขมันลดลง และคนที่ผอมมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น

แชมเบอร์ (Chamber. 1981 : 2994-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการเต้นรำต่อตัวแปรทางด้านร่างกาย ใช้ผู้รับการทดลองเป็นหญิง จำนวน 62 คน ที่มีทักษะการเต้นโมเดิร์นแดนซ์ บัลเลย์ และแจ๊ส ขึ้นพื้นฐาน โดยจะฝึกเต้นแอโรบิคแดนซ์เป็นเวลา 12 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้งๆ ละ 40-45 นาที พบว่า การเต้นรำมีผลต่อตัวแปรทางด้านร่างกาย 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญ คือ

1. เปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001
2. ความอ่อนตัว ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001
3. การกระโดดสูง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001

4. ระบบไหลเวียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเปรียบเทียบของค์ประกอบทางสมรรถภาพทางกายระหว่างนักเต้นรำที่มีความชำนาญกับนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยพบว่า ไม่แตกต่างกันในด้านต่อไปนี้คือ

1. ความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด
2. เปอร์เซ็นต์ไขมันของร่าง
3. ความอ่อนตัวและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา
4. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อท้อง และการเหยียดหลัง

เน็ตติง เลสลี ดี (Nettings Leslie D. 1995 : AAT 9609405) ได้ศึกษาวิธีการที่เข้าใจได้ต่อการสอนการเต้นแจ๊ส แก่ผู้สอนพลศึกษา / ครูศิลปะ ที่ไม่มีประสบการณ์การเต้นหรือมีประสบการณ์การเต้นเป็นพิเศษ วิธีการที่เข้าใจได้ต่อการ โดยให้ชื่อว่าลีริคอล แจ๊สแดนซ์ (lyrical jazz dance) เพื่อให้แตกต่างกับการเต้นรูปแบบแจ๊ส คอร์สการเรียนนี้ได้ให้พื้นความรู้ คำอธิบาย และความเชื่อมั่นแก่ผู้ที่ไม่ใช่หนักเต้น เพื่อกระทำการเต้นลีริคอล (lyrical jazz) ใน 6 สัปดาห์ โปรแกรมนี้จีเซจด์ (Jesign) ได้ทำให้ความรู้กว้างๆ โดยการรวมเอาวิธีการใหม่ๆ ต่อการพัฒนาของความเข้าใจทางร่างกายและทักษะการเต้น ความเข้าใจของคำศัพท์ของการเคลื่อนไหว ความเข้าใจของวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ โรงเรียนต่างๆ ที่มีความต้องการการเต้นเสมือนเป็นหลักสูตรในการเรียนการสอน ความต้องการของทรัพยากรการสอนก็เพิ่มขึ้น

4.2 งานวิจัยในประเทศ

โกเมธ ปิ่นแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ทางด้านการดำเนินการจัดกิจกรรม และประเภทของกิจกรรมที่ควรจัดในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความเห็นว่ามี การดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีหน้าที่ ระดับการศึกษา และการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการต่างกัน มีระดับความคิดเห็นด้านนโยบายในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีโอกาสในการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการต่างกัน มีระดับความคิดเห็นด้านการสรุปและประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน
4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีระดับการศึกษา และระยะเวลาในปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประเภทกิจกรรมที่ควรจัดโดยรวม แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ ไม่มีนโยบายที่ชัดเจน ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถในการจัดกิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมบางอย่างยังมีไม่เพียงพอ มีการติดขัดในการประสานงานบ้างพอสมควร การติดตามและประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมไม่มีประสิทธิภาพควรมีการวางแผนจะหามาตรการที่จำเป็นในการแก้ปัญหาดังกล่าว

สมชาย นิลบดี (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ ในทัศนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ ทราบความแตกต่างคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ และทราบความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะที่เป็นจริงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ พบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ ในทัศนะของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้านและเป็นรายด้านไม่แตกต่าง

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ ในทัศนะของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คุณลักษณะทางด้านวิชาการและการสอน และคุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะทางด้านคุณธรรมและความประพฤติ คุณลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และคุณลักษณะทางด้านคุณธรรมและความประพฤติ คุณลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และคุณลักษณะทางด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม ไม่แตกต่าง

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ ในทัศนะของนักศึกษาชายรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คุณลักษณะทางด้านคุณธรรมและความประพฤติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะทางด้านวิชาการและการสอน คุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และคุณลักษณะทางด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม ไม่แตกต่าง

4. คุณลักษณะที่เป็นจริงกับที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศ ในทัศนะของนักศึกษาหญิงรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คุณลักษณะทางด้านวิชาการและการสอน คุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพ และคุณลักษณะทางด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะทางด้านคุณธรรมและความประพฤติ และคุณลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ไม่แตกต่าง

ภาคภูมิ เอนกพงษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษาของวิทยาลัยเขตภาคเหนือ ปี 2546 ประกอบด้วย วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 226 คน เป็นชาย 148 คน หญิง 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ สื่อ โสตทัศนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนวิชาลีลาศ และด้านวัดผลและการประเมินผล วิชาลีลาศ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.20, 43.60, 44.80, 43.40 และ 53.10 ตามลำดับ

สุพร สินทรัพย์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 47.32, 41.02, 46.83 ตามลำดับ และ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 42.41, 39.26, 47.78, 38.54 และ 43.02 ตามลำดับ

วัลลภ เจียมสุข (2548 : 91-94) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัส ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัส ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส และวัตถุประสงค์หลักที่มาใช้บริการ พบว่า ผู้ใช้บริการฟรีแอโรบิคมีความเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคที่ห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นด้านการบริการมีความเหมาะสมในระดับมาก และ

1. การเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้ใช้บริการกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1.1 ผู้ใช้บริการที่มีอายุแตกต่างกันเลือกบริเวณของลานที่จะเดิน มีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมาเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ใช้ระยะเวลาหลังจากเดินแอโรบิคแล้วจึงเดินทางกลับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค และใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเลือกบริเวณของลานที่จะเดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ใช้ช่วงเวลาก่อนหรือหลังการเดินเข้าไปจับจ่ายใช้สอยภายในห้างเทสโกโลตัส มีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมาเดินแอโรบิค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ผู้ใช้บริการที่อาชีพแตกต่างกัน ใช้ช่วงเวลาก่อนหรือหลังการเดินเข้าไปจับจ่ายใช้สอยภายในห้างเทสโกโลตัส มีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีเดินทางมาเดินแอโรบิคและมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการใช้กิจกรรมฟรีแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีจำนวนโดยเฉลี่ยที่เดินทางมาเดินแอโรบิคที่ห้างเทสโกโลตัสต่อสัปดาห์มีช่วงเวลาเดินทางมาถึงลานเดินแอโรบิคก่อนเดินมีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เลือกบริเวณของลานที่จะเดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

1.6 ผู้ใช้บริการที่มีวัตถุประสงค์หลักในการใช้บริการแตกต่างกันใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีกิจกรรมฟรีของห้างเทสโกโลตัส ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1 ผู้ใช้บริการที่อายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัสในเขตด้านสถานที่ว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้ใช้บริการที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของผู้ใช้บริการโดยรวมและรายด้านยกเว้นด้านส่งเสริมการตลาดแต่กว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผู้ใช้บริการมีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคฟรีแอโรบิคของผู้ใช้บริการโดยรวมและรายด้านว่ามีความเหมาะสมไม่แตกต่าง

2.4 ผู้ใช้บริการมีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมไม่แตกต่าง

2.5 ผู้ใช้บริการมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอร์บิคของห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานครด้านการส่งเสริมการตลาด ว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 ผู้ใช้บริการที่วัตถุประสงค์หลักในการมาใช้บริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอร์บิคของห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแเจสแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแเจสแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,248 คน จาก 8 สาขา คือ สาขาซิดลม สาขาเสรีเซ็นเตอร์ สาขาบางกะปิ สาขาปิ่นเกล้า สาขาเมเจอร์ซีนิเพล็กซ์ รัชโยธิน สาขาแฟชั่นไอส์แลนด์ สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และสาขาสยามพารากอน (ที่มา : ทะเบียนนักเรียนในสถาบันสอนบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607-610) ได้จำนวน 297 คน และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สาขา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ชิดลม	60	15
2. เสรีเซ็นเตอร์	284	67
3. บางกะปิ	174	42
4. ปิ่นเกล้า	182	43
5. เมเจอร์ซีนิเพล็กซ์ รัชโยธิน	163	36
6. แฟชั่นไอส์แลนด์	67	17
7. เดอะมอลล์งามวงศ์วาน	157	38
8. สยามพารากอน	161	39
รวม	1,248	297

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Check List) ตรวจสอบรายการเป็นคำถามเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามที่กำหนดเพื่อวัดระดับความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์คำตอบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4

เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1

การแปลความหมาย

การแปลความหมายคะแนนเพื่อวัดระดับ โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของการพิจารณาความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์โดยใช้เกณฑ์ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 8-11) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ผู้วิจัย ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่างๆ รวมทั้งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมมาจากงานวิจัย ปริญญาโท ดัชนี และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ
2. สร้างแบบสอบถามตามวิธีการเขียนแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลจากนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แล้วให้คณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแก้ไข สำนวน ภาษา และความสมบูรณ์ถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามที่กรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทตรวจสอบแก้ไขแล้วไปดำเนินการหาคุณภาพต่อไป

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 44 ข้อ แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ช่วยพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา พร้อมทั้งลงความเห็นโดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

- +1 ข้อความมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามเนื้อหา
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามเนื้อหา
- 1 ข้อความไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ถูกต้องตามเนื้อหา

2. นำผลคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้มาพิจารณาแต่ละข้อ โดยนำค่าคะแนนนั้นไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามทั้งหมด 41 ข้อ เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป

3. นำแบบสอบถามที่ได้ ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 ท่าน **โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96**

4. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 3 ให้คณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการจัดกระทำข้อมูลดังนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสาขาสถาบันสอนการเดินร่า บางกอกแดนซ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งได้แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 295 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 94.06 แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้และคัดเลือกฉบับสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา จำนวน 297 ฉบับ แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ ซึ่งมีแบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับที่ไม่สมบูรณ์จึงคัดออก ดังนั้นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 94.06

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแเจ้สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาสรุปในรูปแบบความเรียง ซึ่งไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นเลย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร นำมาสรุปในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร
โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไป

ลักษณะทั่วไปของนักเรียน	จำนวน (N)	ร้อยละ
1. อายุ		
13 - 15 ปี	76	25.80
16 - 18 ปี	37	12.50
19 - 21 ปี	94	31.90
22 ปี ขึ้นไป	88	29.80
รวม	295	100.00
2. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	72	24.40
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	60	20.30
ปริญญาตรี	140	47.50
สูงกว่าปริญญาตรี	23	7.80
รวม	295	100.00
3. อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	223	75.60
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0	0.00
พนักงานบริษัทเอกชน	58	19.70
ธุรกิจส่วนตัว	14	4.70
รวม	295	100.00
4. ประสบการณ์ในการเรียน		
6 เดือน ถึง 1 ปี	140	47.50
2 - 4 ปี	106	35.30
5 - 7 ปี	40	13.60
8 ปี ขึ้นไป	11	3.70
รวม	295	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 295 คน จำแนกตามตัวแปรอิสระได้ดังนี้

อายุ นักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร มีอายุ 19 - 21 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 รองลงมาคือ 22 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 16 - 18 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ระดับการศึกษา นักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80

อาชีพ นักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 รองลงมาคือ พนักงานบริษัท มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ข้าราชการ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00

ประสบการณ์ในการเรียน นักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือน ถึง 1 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาคือ ประสบการณ์ในการเรียน 2 - 4 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังปรากฏตาม ตาราง 3 - 23

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมทุกด้าน (N = 295)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	4.56	0.42	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.31	0.41	มาก
3. ด้านผู้สอน	4.47	0.48	มาก
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	4.03	0.72	มาก
รวม	4.34	0.34	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.42) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.47$ S.D.= 0.48) และด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.31$ S.D.= 0.41) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.72) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอน
แจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม (N = 295)

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย	4.63	0.61	มากที่สุด
2. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.54	0.65	มากที่สุด
3. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.58	0.67	มากที่สุด
4. การเรียนแจ๊สแดนซ์ได้พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว	4.59	0.67	มากที่สุด
5. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น	4.62	0.80	มากที่สุด
6. การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.51	0.80	มากที่สุด
7. การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก	4.62	0.58	มากที่สุด
8. การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.59	0.63	มากที่สุด
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ	4.43	0.80	มาก
รวม	4.56	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.42)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.61) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาส
ต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.80)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอน
แจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน (N = 295)

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม	4.24	0.57	มาก
2. วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	4.23	0.51	มาก
3. วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.18	0.67	มาก
4. การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน	4.25	0.77	มาก
5. มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ	4.29	0.76	มาก
6. การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน	4.47	0.63	มาก
7. การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน	4.35	0.61	มาก
8. มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง	4.45	0.64	มาก
9. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน	4.42	0.67	มาก
รวม	4.31	0.41	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$ S.D.= 0.41)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$
S.D.= 0.63) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$ S.D.= 0.67)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอน
แจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน (N = 295)

ด้านผู้สอน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้ง	4.41	0.74	มาก
2. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย	4.25	0.78	มาก
3. ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ	4.26	0.71	มาก
4. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ	4.47	0.71	มาก
5. ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี	4.72	0.54	มากที่สุด
6. ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง	4.59	0.57	มากที่สุด
7. ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด	4.55	0.59	มากที่สุด
8. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม	4.48	0.65	มาก
9. ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา	4.38	0.73	มาก
10. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.37	0.76	มาก
11. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน	4.53	0.69	มากที่สุด
12. ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี	4.56	0.65	มากที่สุด
13. ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง	4.62	0.62	มากที่สุด
รวม	4.47	0.48	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$ S.D.= 0.48) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$ S.D.= 0.54)
ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$ S.D.= 0.78)

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอน
แจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ (N = 295)

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	4.28	0.77	มาก
2. ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม	4.13	0.87	มาก
3. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม	3.71	1.07	มาก
4. พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับ การเรียน	3.81	0.99	มาก
5. สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.06	0.77	มาก
6. อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	4.01	0.80	มาก
7. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน	4.11	0.92	มาก
8. ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล	4.01	0.97	มาก
9. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น	4.07	1.01	มาก
10. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.18	1.01	มาก
รวม	4.03	0.72	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.72)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$
S.D.= 0.77) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$
S.D.= 1.07)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	13-15 ปี (N=76)			16-18 ปี (N=37)			19-21 ปี (N=94)			22ปี ขึ้นไป (N=88)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย	4.36	0.74	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.53	0.68	มากที่สุด	4.82	0.38	มากที่สุด
2. การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.33	0.73	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด	4.46	0.74	มาก	4.73	0.44	มากที่สุด
3. การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.59	0.49	มากที่สุด	4.16	1.34	มาก	4.76	0.43	มากที่สุด	4.56	0.52	มากที่สุด
4. การเรียนแเจ้สแดนซ์ได้พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว	4.67	0.47	มากที่สุด	4.16	1.34	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด	4.56	0.52	มากที่สุด
5. การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด	3.86	1.78	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด	4.51	0.50	มากที่สุด
6. การเรียนแเจ้สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.66	0.53	มากที่สุด	4.11	1.32	มาก	4.83	0.37	มากที่สุด	4.20	0.87	มาก
7. การเรียนแเจ้สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก	4.61	0.59	มากที่สุด	4.92	0.27	มากที่สุด	4.62	0.48	มากที่สุด	4.52	0.71	มากที่สุด
8. การเรียนแเจ้สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.42	0.73	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.72	0.45	มากที่สุด	4.41	0.72	มาก
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ	4.51	0.55	มากที่สุด	4.95	0.22	มากที่สุด	4.14	1.04	มาก	4.44	0.74	มาก
รวม	4.55	0.45	มากที่สุด	4.54	0.61	มากที่สุด	4.62	0.37	มากที่สุด	4.52	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ 13 - 15 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$ S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$ S.D.= 0.39) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$ S.D.= 0.73)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ 16 - 18 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย และการเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$ S.D.= 1.78)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ 19 - 21 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$ S.D.= 0.34) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$ S.D.= 1.04)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ 22 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$ S.D.= 0.38) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$ S.D.= 0.87)

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ด้านการจัดการเรียนการสอน	13-15 ปี (N=76)			16-18 ปี (N=37)			19-21 ปี (N=94)			22ปี ขึ้นไป (N=88)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม	4.05	0.39	มาก	4.62	0.49	มากที่สุด	4.39	0.53	มาก	4.08	0.64	มาก
2. วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	4.21	0.47	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด	4.09	0.28	มาก	4.23	0.63	มาก
3. วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.22	0.58	มาก	4.68	0.47	มากที่สุด	4.18	0.63	มาก	3.92	0.74	มาก
4. การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน	4.49	0.60	มาก	4.62	0.49	มากที่สุด	3.87	0.88	มาก	4.28	0.71	มาก
5. มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ	4.20	0.71	มาก	4.68	0.47	มากที่สุด	3.95	0.78	มาก	4.58	0.70	มากที่สุด
6. การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน	4.28	0.70	มาก	4.68	0.47	มากที่สุด	4.20	0.61	มาก	4.84	0.39	มากที่สุด
7. การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน	4.53	0.55	มากที่สุด	4.73	0.45	มากที่สุด	3.85	0.50	มาก	4.56	0.50	มากที่สุด
8. มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง	4.50	0.55	มากที่สุด	4.73	0.45	มากที่สุด	3.99	0.68	มาก	4.77	0.42	มากที่สุด
9. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน	4.33	0.66	มาก	4.68	0.47	มากที่สุด	4.20	0.63	มาก	4.61	0.73	มากที่สุด
รวม	4.31	0.33	มาก	4.67	0.45	มากที่สุด	4.08	0.34	มาก	4.42	0.36	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ 13-15 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$ S.D.= 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$ S.D.= 0.55) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ S.D.= 0.39)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ 16 - 18 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$ S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน และมีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$ S.D.= 0.45) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม และการวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.49)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ 19-21 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D.= 0.53) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$ S.D.= 0.50)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ 22 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$ S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$ S.D.= 0.39) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$ S.D.= 0.74)

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ

ด้านผู้สอน	13-15 ปี (N=76)			16-18 ปี (N=37)			19-21 ปี (N=94)			22ปี ขึ้นไป (N=88)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้ง	4.34	0.75	มาก	4.41	0.89	มาก	4.30	0.68	มาก	4.59	0.68	มากที่สุด
2. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย	4.18	0.77	มาก	4.41	0.89	มาก	4.03	0.72	มาก	4.48	0.72	มาก
3. ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ	4.18	0.74	มาก	4.43	0.89	มาก	4.03	0.53	มาก	4.51	0.69	มากที่สุด
4. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ	4.68	0.57	มากที่สุด	4.41	0.89	มาก	4.28	0.67	มาก	4.53	0.74	มากที่สุด
5. ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี	4.79	0.47	มากที่สุด	4.46	0.90	มาก	4.52	0.54	มากที่สุด	4.97	0.18	มากที่สุด
6. ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง	4.68	0.46	มากที่สุด	4.68	0.47	มากที่สุด	4.51	0.54	มากที่สุด	4.56	0.70	มากที่สุด
7. ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด	4.18	0.74	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด	4.44	0.49	มาก	4.81	0.39	มากที่สุด
8. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม	4.18	0.70	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.41	0.69	มาก	4.60	0.53	มากที่สุด
9. ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา	3.92	0.86	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.17	0.63	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
10. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.00	0.87	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.27	0.69	มาก	4.52	0.69	มากที่สุด
11. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน	4.26	0.90	มาก	4.97	0.16	มากที่สุด	4.52	0.54	มากที่สุด	4.57	0.69	มากที่สุด
12. ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี	4.37	0.79	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด	4.49	0.54	มาก	4.72	0.66	มากที่สุด
13. ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง	4.68	0.52	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.41	0.69	มาก	4.63	0.68	มากที่สุด
รวม	4.34	0.52	มาก	4.72	0.40	มากที่สุด	4.33	0.39	มาก	4.63	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ 13 - 15 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$ S.D.= 0.47) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$ S.D.= 0.86)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ 16 - 18 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$ S.D.= 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม, ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา, ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน และผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้ง, ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย และผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$ S.D.= 0.89)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ 19-21 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$ S.D.= 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี และผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.54) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.72) และผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.53) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ 22 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$ S.D.= 0.18) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$ S.D.= 0.72)

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	13-15 ปี (N=76)			16-18 ปี (N=37)			19-21 ปี (N=94)			22ปี ขึ้นไป (N=88)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	4.07	0.66	มาก	4.30	0.93	มาก	4.45	0.68	มาก	4.30	0.86	มาก
2. ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม	3.93	0.82	มาก	4.03	0.83	มาก	4.18	0.92	มาก	4.28	0.84	มาก
3. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม	3.53	0.95	มาก	4.22	0.91	มาก	3.50	1.12	มาก	3.89	1.10	มาก
4. พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน	3.84	0.86	มาก	4.08	0.86	มาก	3.43	1.15	ปานกลาง	4.09	0.82	มาก
5. สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.05	0.81	มาก	4.35	0.88	มาก	4.02	0.71	มาก	4.00	0.73	มาก
6. อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.97	0.80	มาก	4.14	0.82	มาก	3.88	0.78	มาก	4.11	0.80	มาก
7. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน	3.93	0.85	มาก	4.30	0.87	มาก	4.13	0.83	มาก	4.15	1.06	มาก
8. ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล	4.04	0.82	มาก	4.41	0.89	มาก	3.57	1.01	มาก	4.30	0.92	มาก
9. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น	4.07	0.80	มาก	4.46	0.90	มาก	3.69	1.00	มาก	4.31	1.10	มาก
10. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.43	0.71	มาก	4.46	0.90	มาก	3.73	1.02	มาก	4.33	1.11	มาก
รวม	3.98	0.60	มาก	4.27	0.81	มาก	3.85	0.58	มาก	4.17	0.85	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ 13 - 15 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ S.D.= 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.71) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$ S.D.= 0.95)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ 16 - 18 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$ S.D.= 0.90) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.83)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ 19 - 21 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$ S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$ S.D.= 0.68) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$ S.D.= 1.15)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ 22 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$ S.D.= 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 1.11) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$ S.D.= 1.10)

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม
จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	มัธยมศึกษาตอนต้น (N=72)			มัธยมศึกษาตอนปลาย (N=60)			ปริญญาตรี (N=140)			สูงกว่าปริญญาตรี (N=23)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. การเรียนแเจ็สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย	4.35	0.75	มาก	4.77	0.42	มากที่สุด	4.73	0.58	มากที่สุด	4.48	0.51	มาก
2. การเรียนแเจ็สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.35	0.75	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด	4.64	0.65	มากที่สุด	4.48	0.51	มาก
3. การเรียนแเจ็สแดนซ์ทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.57	0.49	มากที่สุด	4.47	1.12	มาก	4.74	0.44	มากที่สุด	3.96	0.20	มาก
4. การเรียนแเจ็สแดนซ์ได้พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว	4.65	0.47	มากที่สุด	4.47	1.12	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด	3.96	0.20	มาก
5. การเรียนแเจ็สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น	4.81	0.39	มากที่สุด	4.23	1.48	มาก	4.79	0.40	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก
6. การเรียนแเจ็สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.67	0.53	มากที่สุด	4.27	1.16	มาก	4.76	0.44	มากที่สุด	3.09	0.28	ปานกลาง
7. การเรียนแเจ็สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก	4.61	0.59	มากที่สุด	4.90	0.30	มากที่สุด	4.61	0.48	มากที่สุด	4.00	1.00	มาก
8. การเรียนแเจ็สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.42	0.74	มาก	4.97	0.18	มากที่สุด	4.54	0.65	มากที่สุด	4.43	0.50	มาก
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ	4.49	0.55	มาก	4.97	0.18	มากที่สุด	4.16	0.98	มาก	4.48	0.51	มาก
รวม	4.54	0.46	มากที่สุด	4.62	0.50	มากที่สุด	4.63	0.34	มากที่สุด	4.09	0.13	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$ S.D.= 0.39) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย และการเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$ S.D.= 0.75)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$ S.D.= 0.18) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$ S.D.= 1.48)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$ S.D.= 0.40) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$ S.D.= 0.98)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย, การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ และสามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$ S.D.= 0.51) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$ S.D.= 0.28)

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการจัดการเรียนการสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น (N=72)			มัธยมศึกษาตอนปลาย (N=60)			ปริญญาตรี (N=140)			สูงกว่าปริญญาตรี (N=23)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม	4.06	0.40	มาก	4.47	0.50	มาก	4.28	0.66	มาก	4.00	0.00	มาก
2. วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	4.22	0.41	มาก	4.53	0.56	มากที่สุด	4.21	0.40	มาก	3.61	0.58	มาก
3. วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.24	0.59	มาก	4.67	0.47	มากที่สุด	4.04	0.67	มาก	3.57	0.59	มาก
4. การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน	4.54	0.55	มากที่สุด	4.67	0.54	มากที่สุด	3.96	0.77	มาก	4.00	1.00	มาก
5. มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ	4.21	0.73	มาก	4.67	0.47	มากที่สุด	4.22	0.78	มาก	4.00	1.00	มาก
6. การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน	4.24	0.70	มาก	4.73	0.44	มากที่สุด	4.41	0.62	มาก	4.87	0.45	มากที่สุด
7. การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด	4.53	0.56	มากที่สุด	4.21	0.67	มาก	4.00	0.00	มาก
8. มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง	4.50	0.55	มากที่สุด	4.57	0.50	มากที่สุด	4.36	0.74	มาก	4.48	0.51	มาก
9. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน	4.38	0.54	มาก	4.43	0.72	มาก	4.50	0.64	มาก	4.00	1.00	มาก
รวม	4.32	0.32	มาก	4.58	0.42	มากที่สุด	4.24	0.41	มาก	4.05	0.20	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$ S.D.= 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.50) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$ S.D.= 0.40)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$ S.D.= 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$ S.D.= 0.44) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.72)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$ S.D.= 0.64) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$ S.D.= 0.77)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ S.D.= 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$ S.D.= 0.45) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือวันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$ S.D.= 0.59)

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจสแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านผู้สอน	มัธยมศึกษาตอนต้น (N=72)			มัธยมศึกษาตอนปลาย (N=60)			ปริญญาตรี (N=140)			สูงกว่าปริญญาตรี (N=23)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้ง	4.33	0.76	มาก	4.43	0.76	มาก	4.49	0.65	มาก	4.09	0.99	มาก
2. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย	4.19	0.76	มาก	4.40	0.80	มาก	4.24	0.73	มาก	4.09	0.99	มาก
3. ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ	4.17	0.75	มาก	4.43	0.76	มาก	4.28	0.61	มาก	4.04	0.97	มาก
4. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ	4.75	0.49	มากที่สุด	4.37	0.80	มาก	4.45	0.67	มาก	4.04	1.02	มาก
5. ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี	4.83	0.44	มากที่สุด	4.43	0.76	มาก	4.74	0.47	มากที่สุด	4.96	0.20	มากที่สุด
6. ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง	4.69	0.46	มากที่สุด	4.57	0.50	มากที่สุด	4.64	0.51	มากที่สุด	4.04	1.02	มาก
7. ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด	4.22	0.73	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด	4.59	0.49	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม	4.17	0.71	มาก	4.73	0.44	มากที่สุด	4.54	0.65	มากที่สุด	4.48	0.59	มาก
9. ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา	3.94	0.80	มาก	4.67	0.65	มากที่สุด	4.47	0.65	มาก	4.48	0.59	มาก
10. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.03	0.88	มาก	4.67	0.54	มากที่สุด	4.46	0.66	มาก	4.04	0.97	มาก
11. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน	4.25	0.91	มาก	4.80	0.40	มากที่สุด	4.62	0.51	มากที่สุด	4.09	0.99	มาก
12. ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี	4.33	0.80	มาก	4.63	0.48	มากที่สุด	4.72	0.48	มากที่สุด	4.04	0.97	มาก
13. ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง	4.67	0.53	มากที่สุด	4.83	0.37	มากที่สุด	4.60	0.63	มากที่สุด	4.04	0.97	มาก
รวม	4.35	0.52	มาก	4.58	0.45	มากที่สุด	4.52	0.38	มากที่สุด	4.26	0.76	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$ S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$ S.D.= 0.44) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$ S.D.= 0.80)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$ S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$ S.D.= 0.37) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$ S.D.= 0.80)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$ S.D.= 0.47) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ S.D.= 0.73)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$ S.D.= 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ, ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน, ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี และผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$ S.D.= 0.97)

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจสแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่
จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	มัธยมศึกษาตอนต้น (N=72)			มัธยมศึกษาตอนปลาย (N=60)			ปริญญาตรี (N=140)			สูงกว่าปริญญาตรี (N=23)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	4.07	0.67	มาก	4.50	0.81	มากที่สุด	4.43	0.74	มาก	3.52	0.59	มาก
2. ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม	3.96	0.83	มาก	4.30	0.83	มาก	4.24	0.90	มาก	3.52	0.51	มาก
3. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม	3.56	0.97	มาก	3.67	1.45	มาก	4.00	0.84	มาก	2.57	0.59	ปานกลาง
4. พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน	3.89	0.86	มาก	3.57	1.41	มาก	3.91	0.85	มาก	3.61	0.65	มาก
5. สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.06	0.83	มาก	4.47	0.76	มาก	3.98	0.70	มาก	3.57	0.59	มาก
6. อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.97	0.82	มาก	4.40	0.76	มาก	3.93	0.78	มาก	3.57	0.59	มาก
7. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน	3.93	0.84	มาก	4.50	0.81	มากที่สุด	4.11	0.98	มาก	3.57	0.59	มาก
8. ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล	4.01	0.83	มาก	4.50	0.81	มากที่สุด	3.80	1.03	มาก	4.04	1.02	มาก
9. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น	4.04	0.81	มาก	4.60	0.76	มากที่สุด	3.86	1.12	มาก	4.04	1.02	มาก
10. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.43	0.72	มาก	4.27	0.93	มาก	4.04	1.14	มาก	4.04	1.02	มาก
รวม	3.99	0.61	มาก	4.27	0.69	มาก	4.03	0.75	มาก	3.60	0.69	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$ S.D.= 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.72) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$ S.D.= 0.97)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$ S.D.= 0.76) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$ S.D.= 1.41)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.74) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$ S.D.= 1.03)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ้สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$ S.D.= 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล, ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$ S.D.= 1.02) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$ S.D.= 0.59)

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม
จำแนกตามอาชีพ

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	นักเรียน/นักศึกษา (N=223)			พนักงานบริษัทเอกชน (N=58)			ธุรกิจส่วนตัว (N=14)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย	4.59	0.66	มากที่สุด	4.88	0.32	มากที่สุด	4.21	0.42	มาก
2. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.50	0.69	มากที่สุด	4.76	0.43	มากที่สุด	4.21	0.42	มาก
3. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.57	0.71	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด	4.14	0.53	มาก
4. การเรียนแจ๊สแดนซ์ได้พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว	4.59	0.71	มากที่สุด	4.69	0.46	มากที่สุด	4.07	0.47	มาก
5. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น	4.64	0.81	มากที่สุด	4.66	0.47	มากที่สุด	4.21	0.42	มาก
6. การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.61	0.72	มากที่สุด	4.36	0.89	มาก	3.50	0.85	มาก
7. การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก	4.69	0.50	มากที่สุด	4.29	0.77	มาก	4.93	0.26	มากที่สุด
8. การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.67	0.56	มากที่สุด	4.17	0.75	มาก	4.93	0.26	มากที่สุด
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ	4.46	0.82	มาก	4.21	0.78	มาก	4.86	0.36	มากที่สุด
รวม	4.59	0.44	มากที่สุด	4.52	0.36	มากที่สุด	4.34	0.34	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอาชีพ นักเรียนนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$ S.D.= 0.50) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$ S.D.= 0.82)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$ S.D.= 0.32) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$ S.D.= 0.75)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก และการเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$ S.D.= 0.26) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$ S.D.= 0.85)

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพ

ด้านการจัดการเรียนการสอน	นักเรียน/นักศึกษา (N=223)			พนักงานบริษัทเอกชน (N=58)			ธุรกิจส่วนตัว (N=14)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม	4.28	0.52	มาก	4.10	0.74	มาก	4.21	0.42	มาก
2. วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	4.21	0.43	มาก	4.48	0.50	มาก	3.50	0.85	มาก
3. วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.24	0.61	มาก	3.91	0.86	มาก	4.21	0.42	มาก
4. การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน	4.21	0.78	มาก	4.22	0.75	มาก	4.93	0.26	มากที่สุด
5. มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ	4.22	0.75	มาก	4.79	0.40	มากที่สุด	3.43	0.85	ปานกลาง
6. การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน	4.35	0.64	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด	4.79	0.57	มากที่สุด
7. การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน	4.26	0.62	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด	4.14	0.36	มาก
8. มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง	4.36	0.66	มาก	4.67	0.47	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
9. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน	4.35	0.64	มาก	4.53	0.79	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
รวม	4.27	0.40	มาก	4.47	0.41	มาก	4.34	0.34	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพ นักเรียน /นักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$ S.D.= 0.66) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$ S.D.= 0.43)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$ S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$ S.D.= 0.36) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$ S.D.= 0.86)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน, มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง และการสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$ S.D.= 0.26) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$ S.D.= 0.85)

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพ

ด้านผู้สอน	นักเรียน/นักศึกษา (N=223)			พนักงานบริษัทเอกชน (N=58)			ธุรกิจส่วนตัว (N=14)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	1. ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้ง	4.32	0.73	มาก	4.97	0.18	มากที่สุด	3.50	0.85
2. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย	4.15	0.77	มาก	4.83	0.38	มากที่สุด	3.43	0.75	มาก
3. ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ	4.17	0.68	มาก	4.83	0.38	มากที่สุด	3.43	0.75	มาก
4. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ	4.42	0.70	มาก	4.93	0.25	มากที่สุด	3.43	0.85	มาก
5. ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี	4.63	0.60	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
6. ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง	4.62	0.50	มากที่สุด	4.78	0.42	มากที่สุด	3.36	0.74	ปานกลาง
7. ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด	4.48	0.62	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม	4.47	0.68	มาก	4.62	0.52	มากที่สุด	4.14	0.53	มาก
9. ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา	4.27	0.76	มาก	4.86	0.39	มากที่สุด	4.14	0.53	มาก
10. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.29	0.76	มาก	4.86	0.34	มากที่สุด	3.50	0.85	มาก
11. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน	4.49	0.69	มาก	4.91	0.28	มากที่สุด	3.50	0.85	มาก
12. ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี	4.53	0.63	มากที่สุด	4.90	0.30	มากที่สุด	3.50	0.85	มาก
13. ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง	4.60	0.59	มากที่สุด	4.97	0.18	มากที่สุด	3.50	0.85	มาก
รวม	4.41	0.45	มาก	4.85	0.16	มากที่สุด	3.79	0.61	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพ นักเรียน /นักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$ S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.60) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$ S.D.= 0.77)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$ S.D.= 0.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.52)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$ S.D.= 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$ S.D.= 0.74)

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจสแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอาชีพ

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	นักเรียน/นักศึกษา (N=223)			พนักงานบริษัทเอกชน (N=58)			ธุรกิจส่วนตัว (N=14)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	4.22	0.77	มาก	4.55	0.79	มากที่สุด	4.14	0.53	มาก
2. ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม	4.03	0.88	มาก	4.50	0.80	มากที่สุด	4.21	0.42	มาก
3. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม	3.61	1.03	มาก	4.19	0.85	มาก	3.43	0.85	ปานกลาง
4. พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน	3.65	1.00	มาก	4.34	0.78	มาก	4.29	0.46	มาก
5. สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.04	0.79	มาก	4.09	0.75	มาก	4.29	0.46	มาก
6. อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.94	0.80	มาก	4.22	0.81	มาก	4.21	0.42	มาก
7. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน	4.00	0.94	มาก	4.47	0.82	มาก	4.29	0.46	มาก
8. ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล	3.85	0.96	มาก	4.41	0.89	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น	3.87	1.01	มาก	4.59	0.81	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.04	1.04	มาก	4.55	0.82	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	3.92	0.69	มาก	4.39	0.77	มาก	4.38	0.32	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอาชีพ นักเรียน /นักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$ S.D.= 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$ S.D.= 0.77) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$ S.D.= 1.03)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.81) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.75)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล, ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$ S.D.= 0.85)

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม
จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	6เดือน ถึง 1ปี (N=140)			2 - 4 ปี (N=104)			5 - 7 ปี (N=40)			8 ปี ขึ้นไป (N=11)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย	4.59	0.72	มากที่สุด	4.69	0.50	มากที่สุด	4.58	0.50	มากที่สุด	4.64	0.50	มากที่สุด
2. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	4.43	0.73	มาก	4.70	0.50	มากที่สุด	4.53	0.50	มากที่สุด	4.64	0.50	มาก
3. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.74	0.44	มากที่สุด	4.32	0.89	มาก	4.70	0.51	มากที่สุด	4.64	0.50	มากที่สุด
4. การเรียนแจ๊สแดนซ์ได้พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว	4.76	0.42	มากที่สุด	4.33	0.89	มาก	4.70	0.51	มากที่สุด	4.36	0.50	มาก
5. การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น	4.86	0.35	มากที่สุด	4.29	1.17	มาก	4.63	0.49	มากที่สุด	4.73	0.46	มากที่สุด
6. การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.80	0.43	มากที่สุด	4.22	1.00	มาก	4.28	0.84	มาก	4.36	0.92	มาก
7. การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก	4.61	0.51	มากที่สุด	4.56	0.68	มากที่สุด	4.72	0.55	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.55	0.63	มากที่สุด	4.57	0.67	มากที่สุด	4.78	0.42	มากที่สุด	4.55	0.68	มากที่สุด
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ	4.39	0.86	มาก	4.32	0.81	มาก	4.78	0.53	มากที่สุด	4.64	0.50	มากที่สุด
รวม	4.63	0.43	มากที่สุด	4.44	0.41	มาก	4.63	0.36	มากที่สุด	4.59	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือน ถึง 1 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้ทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$ S.D.= 0.35) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D.= 0.86)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 2-4 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$ S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$ S.D.= 0.50) และการเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$ S.D.= 0.50) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$ S.D.= 1.00)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 5 - 7 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สามารถนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$ S.D.= 0.53) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$ S.D.= 0.84)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ การเรียนแจ๊สแดนซ์ได้พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$ S.D.= 0.50)

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	6เดือน ถึง 1ปี (N=140)			2 - 4 ปี (N=104)			5 - 7 ปี (N=40)			8 ปี ขึ้นไป (N=11)		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม	4.34	0.50	มาก	4.04	0.60	มาก	4.28	0.55	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
2. วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน	4.17	0.41	มาก	4.25	0.43	มาก	4.22	0.83	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด
3. วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.21	0.60	มาก	4.03	0.75	มาก	4.33	0.65	มาก	4.55	0.52	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน	4.16	0.80	มาก	4.13	0.75	มาก	4.68	0.57	มากที่สุด	4.82	0.40	มากที่สุด
5. มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ	4.07	0.74	มาก	4.55	0.66	มากที่สุด	4.30	0.88	มาก	4.64	0.50	มากที่สุด
6. การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน	4.19	0.67	มาก	4.67	0.47	มากที่สุด	4.90	0.37	มากที่สุด	4.64	0.50	มากที่สุด
7. การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน	4.19	0.68	มาก	4.38	0.68	มาก	4.68	0.47	มากที่สุด	4.82	0.40	มากที่สุด
8. มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง	4.34	0.63	มาก	4.35	0.70	มาก	4.93	0.26	มากที่สุด	4.82	0.40	มากที่สุด
9. การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน	4.24	0.69	มาก	4.40	0.67	มาก	4.93	0.26	มากที่สุด	4.91	0.30	มากที่สุด
รวม	4.21	0.36	มาก	4.31	0.43	มาก	4.58	0.36	มากที่สุด	4.74	0.25	มากที่สุด

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$ S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการแจ้งคะแนน สอบกับนักเรียนทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.63) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ มีการวัดผล และประเมินผลเป็นระยะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$ S.D.= 0.74)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 2 - 4 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$ S.D.= 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$ S.D.= 0.47) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.75)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 5 - 7 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$ S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง และการสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$ S.D.= 0.26) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$ S.D.= 0.83)

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$ S.D.= 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$ S.D.= 0.30) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$ S.D.= 0.52)

ตาราง 22 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการเรียน

ด้านผู้สอน	6เดือน ถึง 1ปี (N=140)			2 - 4 ปี (N=104)			5 - 7 ปี (N=40)			8 ปี ขึ้นไป (N=11)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอนทุกครั้ง	4.36	0.82	มาก	4.50	0.54	มากที่สุด	4.22	0.89	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด
2. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย	4.11	0.87	มาก	4.42	0.53	มาก	4.18	0.93	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ	4.19	0.69	มาก	4.35	0.68	มาก	4.28	0.90	มาก	4.36	0.50	มาก
4. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ	4.55	0.65	มากที่สุด	4.46	0.69	มาก	4.10	0.92	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี	4.65	0.63	มากที่สุด	4.73	0.48	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง	4.65	0.47	มากที่สุด	4.59	0.53	มากที่สุด	4.30	0.88	มาก	4.91	0.30	มาก
7. ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด	4.41	0.65	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด	4.85	0.36	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม	4.39	0.74	มาก	4.56	0.53	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด	4.64	0.67	มากที่สุด
9. ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา	4.20	0.84	มาก	4.54	0.55	มากที่สุด	4.45	0.63	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.31	0.85	มาก	4.47	0.57	มาก	4.46	0.87	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
11. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน	4.59	0.73	มากที่สุด	4.49	0.57	มาก	4.28	0.84	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
12. ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี	4.56	0.65	มากที่สุด	4.60	0.56	มากที่สุด	4.38	0.86	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
13. ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง	4.74	0.59	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด	4.33	0.91	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด
รวม	4.43	0.45	มาก	4.52	0.44	มากที่สุด	4.38	0.66	มาก	4.82	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 22 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือน ถึง 1 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$ S.D.= 0.59) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$ S.D.= 0.87)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 2 - 4 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$ S.D.= 0.48) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$ S.D.= 0.68)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 5 - 7 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$ S.D.= 0.36) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$ S.D.= 0.92)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานครด้านผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$ S.D.= 0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ, ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี, ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกรายละเอียด, ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$ S.D.= 0.50)

ตาราง 23 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจสแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการเรียน

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	6เดือน ถึง 1ปี (N=140)			2 - 4 ปี (N=104)			5 - 7 ปี (N=40)			8 ปี ขึ้นไป (N=11)		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	4.21	0.80	มาก	4.29	0.79	มาก	4.40	0.63	มาก	4.82	0.40	มากที่สุด
2. ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม	4.02	0.88	มาก	4.13	0.90	มาก	4.33	0.73	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
3. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม	3.64	0.93	มาก	3.63	1.30	มาก	4.00	0.93	มาก	4.27	0.46	มาก
4. พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียน	3.73	0.83	มาก	3.64	1.17	มาก	4.30	0.79	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	3.94	0.84	มาก	4.07	0.75	มาก	4.50	0.50	มากที่สุด	4.09	0.30	มาก
6. อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.85	0.77	มาก	3.97	0.84	มาก	4.45	0.59	มาก	4.73	0.46	มากที่สุด
7. ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน	3.99	0.90	มาก	4.12	1.03	มาก	4.35	0.66	มาก	4.55	0.52	มากที่สุด
8. ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล	3.71	1.00	มาก	4.08	0.92	มาก	4.70	0.56	มากที่สุด	4.82	0.40	มากที่สุด
9. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น	3.88	0.88	มาก	3.92	1.19	มาก	4.85	0.36	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.22	0.87	มาก	3.75	1.18	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	3.91	0.67	มาก	3.96	0.80	มาก	4.48	0.45	มาก	4.67	0.17	มากที่สุด

จากตาราง 23 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือน ถึง 1 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$ S.D.= 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$ S.D.= 0.87) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$ S.D.= 0.93)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 2 - 4 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$ S.D.= 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$ S.D.= 0.79) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$ S.D.= 1.30)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 5-7 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$ S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$ S.D.= 0.22) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$ S.D.= 0.93)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$ S.D.= 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่อับชื้น และห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$ S.D.= 0.00) ส่วนข้อที่น้อยที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.30)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร สรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและกิจกรรม โดยรวมนักเรียนพอใจมากที่สุด ทั้งทำให้ร่างกายแข็งแรง เพราะมีทักษะการออกกำลังกาย พัฒนาในด้านการเคลื่อนไหว มีทักษะทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น และยังช่วยส่งเสริมในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมนักเรียนพอใจมาก ทั้งการจัดกลุ่มผู้เรียนและวิธีการสอนที่เหมาะสม และสามารถทราบพัฒนาการในด้านการเรียนได้โดยการวัดผลและประเมินผลที่ตรงตามเนื้อหาที่เรียน

3. ด้านผู้สอน โดยรวมนักเรียนพอใจมาก เพราะผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี และมีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน

4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมนักเรียนพอใจมาก ทั้งห้องเรียน และอุปกรณ์ต่างๆ อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี บรรยากาศของห้องเรียนน่าเรียนเพราะมีแสงสว่าง อากาศถ่ายเทสะดวก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน
ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร
จำนวน 1,248 คน จาก 8 สาขา คือ สาขาซิดลม สาขาเสรีเซ็นเตอร์ สาขาบางกะปิ สาขาปิ่นเกล้า สาขา
เมเจอร์ซีนิเพล็กซ์ รัชโยธิน สาขาแพชั่นไอส์แลนด์ สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน และสาขาสยาม
พารากอน (ที่มา : ทะเบียนนักเรียนในสถาบันสอนบางกอกแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนของสถาบันบางกอกแดนซ์
ในกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางประมาณการขนาด
กลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607-610) ได้จำนวน 297 คน
และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น ชนิดสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ
กิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร
แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะของ
คำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Check List) ตรวจสอบรายการเป็นคำถามเกี่ยวกับ อายุ
ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ
ประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามที่กำหนด
เพื่อวัดระดับความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์คำตอบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ
คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการจัดกระทำข้อมูลดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสาขาสถาบันสอนการเดินร่า บางกอกแดนซ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้และคัดเลือกฉบับสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา จำนวน 297 ฉบับ แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ ซึ่งมีแบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับที่ไม่สมบูรณ์จึงคัดออก ดังนั้นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 295 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.06
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ ของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาสรุปในรูปแบบความเรียง ซึ่งไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นเลย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 295 คน จำแนกตามตัวแปรอิสระได้ดังนี้ นักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีอายุ 19 - 21 ปี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 ประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน พบดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.43) รองลงมาคือ ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$ S.D.= 0.48) และด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$ S.D.= 0.41) ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.72) อยู่ในระดับมาก

3. เมื่อพิจารณาจำแนกตามตัวแปร พบดังนี้

3.1 อายุ

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอายุ พบว่า ทุกช่วงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด (13-15 ปี $\bar{X} = 4.55$ S.D.= 0.45) (16-18 ปี $\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.61) (19-21 ปี $\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.37) (22 ปี ขึ้นไป $\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.34)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ พบว่า ช่วงอายุ 13-15 ปี ($\bar{X} = 4.31$ S.D.= 0.33), 19-21 ปี ($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.34) และ 22 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.36) อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 16-18 ปี ($\bar{X} = 4.67$ S.D.= 0.45) อยู่ในระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ พบว่า ช่วงอายุ 16-18 ปี ($\bar{X} = 4.72$ S.D.= 0.40) และ 22 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.48) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนช่วงอายุ 13-15 ปี ($\bar{X} = 4.55$ S.D.= 0.45) และ 19-21 ปี ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.37) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ พบว่า ทุกช่วงอายุอยู่ในระดับมาก (13 – 15 ปี $\bar{X} = 3.98$ S.D.= 0.60) (16 – 18 ปี $\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.81) (19 – 21 ปี $\bar{X} = 3.85$ S.D.= 0.58) (22 ปี ขึ้นไป $\bar{X} = 4.17$ S.D.= 0.85)

3.2 ระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.46) มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.62$ S.D.= 0.50) และปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.34) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.13) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น

($\bar{X} = 4.32$ S.D.= 0.32) ปฏิญญาตรี ($\bar{X} = 4.24$ S.D.= 0.41) และสูงกว่าปฏิญญาตรี ($\bar{X} = 4.05$ S.D.= 0.20) อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.58$ S.D.= 0.42) อยู่ในระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.58$ S.D.= 0.45) และปฏิญญาตรี ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 4.35$ S.D.= 0.52) และสูงกว่าปฏิญญาตรี ($\bar{X} = 4.26$ S.D.= 0.76) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทุกระดับการศึกษาอยู่ในระดับมาก (มัธยมศึกษาตอนต้น $\bar{X} = 3.99$ S.D.= 0.61) (มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า $\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.69) (ปฏิญญาตรี $\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.75) (สูงกว่าปฏิญญาตรี $\bar{X} = 3.60$ S.D.= 0.69)

3.3 อาชีพ

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพนักเรียนนักศึกษา ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.44) และพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.36) อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.34) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพ พบว่า ทุกอาชีพอยู่ในระดับมาก (นักเรียน/นักศึกษา $\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.40) (พนักงานบริษัทเอกชน $\bar{X} = 4.47$ S.D.= 0.41) (ธุรกิจส่วนตัว $\bar{X} = 4.34$ S.D.= 0.34)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 4.41$ S.D.= 0.45) และธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.79$ S.D.= 0.61) อยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.85$ S.D.= 0.16)

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอาชีพ พบว่า ทุกอาชีพอยู่ในระดับมาก (นักเรียน/นักศึกษา $\bar{X} = 3.92$ S.D.= 0.69) (พนักงานบริษัท เอกชน $\bar{X} = 4.39$ S.D.= 0.77) (ธุรกิจส่วนตัว $\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.32)

3.4 ประสบการณ์ในการเรียน

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและกิจกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน พบว่า ประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.43), 5-7 ปี ($\bar{X} = 4.63$ S.D.= 0.36) และ 8 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.38) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนประสบการณ์ในการเรียน 2-4 ปี ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.42) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแเจ็สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน พบว่า ประสบการณ์ในการเรียน 5 – 7 ปี ($\bar{X} = 4.58$ S.D.= 0.36) และ 8 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.74$ S.D.= 0.25) อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี ($\bar{X} = 4.21$ S.D.= 0.36) และ 2 – 4 ปี ($\bar{X} = 4.30$ S.D.= 0.42) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน พบว่า ประสบการณ์ในการเรียน 2-4 ปี ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.43) และ 8 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.82$ S.D.= 0.14) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.45) และ 5 - 7 ปี ($\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.66) อยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียน พบว่า ประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี ($\bar{X} = 4.43$ S.D.= 0.45), 2 – 4 ปี ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.43) และ 5 - 7 ปี ($\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.66) อยู่ในระดับมาก ส่วนประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.82$ S.D.= 0.14) อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 295 คน จำแนกตามตัวแปรอิสระได้ดังนี้ นักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีอายุ 19 - 21 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด ประสบการณ์ในการเรียน 6 เดือนถึง 1 ปี อาจเป็นเพราะผู้ที่สนใจในการเต้นแจ๊สแดนซ์ เป็นนักเรียน/นักศึกษา ที่ต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และสร้างอาชีพเสริม หรือหารายได้พิเศษให้กับตนเอง ซึ่งในปัจจุบันการเต้นรำถือเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น เป็นอีกหนึ่งอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับนักเรียน/นักศึกษาที่ต้องการหารายได้ระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน พบดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ได้มาตรฐานในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหาและกิจกรรม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้สอน และด้านอุปกรณ์และสถานที่ จึงทำให้มีนักเรียนแต่ละสาขามีมาก นั่นเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาและ กิจกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนแจ๊สแดนซ์ทำให้มีทักษะการออกกำลังกาย ได้ดูแลสุขภาพ พัฒนาในด้าน การเคลื่อนไหว ทำให้เพิ่มทักษะการเต้นเพิ่มขึ้น รวมถึงช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออก และนำความรู้ที่ได้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆได้ ไม่ว่าจะนำไปแสดงที่สถานศึกษา

หรือประกอบอาชีพ เป็นต้น ที่สำคัญแจ๊สแดนซ์ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ กำโศก เผือกสุวรรณ (2538 : 12) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นันทนาการ เป็นกระบวนการของการจัดกิจกรรมให้กับผู้ร่วมกิจกรรมได้มีความสุข สนุกสนาน พัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญา และร่างกายได้ทั้งนี้ต้องมีกิจกรรมเป็นสิ่งกระตุ้นหรือเครื่องมือและต้องเน้นกิจกรรมที่ไม่ทำลาย สุขภาพ ไม่ผิดศีลธรรม จัดในเวลาและโอกาสที่ทุกคนมีเวลาว่างโดยแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 14-15) ที่ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ไว้ พอสรุปได้ดังนี้ คือ 1) นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ 2) นันทนาการ คือ ทางออกที่ดีของการแสดงออก และการพัฒนาตนเอง 3) สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และเป็น การคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน 4) นันทนาการ เป็นวิธีหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับดีกัสแมน (Deguzman. 1981 : 4999-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการเดินโมเดิร์นแดนซ์ที่มีต่อสมรรถภาพของระบบไหลเวียน และสัดส่วนของร่างกายของนักศึกษาหญิงระดับวิทยาลัย ผลปรากฏว่า สมรรถภาพการใช้ออกซิเจนดีขึ้น ปริมาณไขมันลดลง และคนที่ผอมมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหา และกิจกรรม จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาชีพธุรกิจส่วนตัว และประสบการณ์ในการเรียน 2-4 ปี อยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ อาจเป็นเพราะเห็นว่าเนื้อหาและกิจกรรมที่สถาบันสอนมานั้นดี แต่อาจยังไม่เห็นว่าประโยชน์ของการใช้เวลาว่างหรือส่งเสริมให้กล้าแสดงออก หรือนำความรู้ไปประกอบกิจกรรมในโอกาสต่างๆ ได้ เนื่องจากนักเรียนมีความรู้สูง และมีธุรกิจส่วนตัว อาจมีความกล้าแสดงออกอยู่แล้วหรือการแบ่งเวลาในการมาเรียนอาจเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นก็ได้

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเห็นว่าทางสถาบันมีการจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม มีวิธีการสอน รวมถึงวันและเวลาที่เหมาะสม การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียนมา ในการสอบทุกครั้งจะมีการแจ้งผลการสอบ คะแนน และบอกถึงความสามารถของเราว่าอยู่ในระดับใด ดังนั้นจึงถือได้ว่าแจ๊สแดนซ์เป็นกิจกรรมนันทนาการอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถทำให้เราทราบถึงศักยภาพของตัวเรา และสามารถนำไปปรับปรุง พัฒนา ให้ตัวเรามีศักยภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจที่ดีขึ้นได้ นันทนาการจึงมีความสำคัญกับมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งสอดคล้องกับจรีนทร์ธานีรัตน์ (2528 : 59-64) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ ในยุคปัจจุบันอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความเจริญทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิทยาการต่างๆ โอกาสที่คนจะใช้แรงงานจึงลดน้อยลงยังมีเครื่องทุ่นแรงก็มีเวลาว่างมากขึ้น นันทนาการจึงมีความสำคัญดังต่อไปนี้) ความสำคัญสำหรับบุคคล โดยบุคคลแต่ละคนมีสิทธิที่จะใช้เวลาว่างของคนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง 2) ความสำคัญสำหรับครอบครัวโดยมูลฐานของกระสวนหรือแบบของกิจกรรมนันทนาการที่ดย่อมเกิดตั้งแต่เด็ก ดังนั้นบ้านซึ่งมีบิดามารดา เป็นผู้นำนันทนาการคนแรกของเด็กกิจกรรมต่างๆ ที่บิดามารดาทำเป็นการฝึกให้เด็กมีนิสัยหรือทัศนคติที่ดีในการใช้เวลาไปในทางที่เกิดประโยชน์ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเยาวชน ถ้าบุคคลของครอบครัวมีสุขภาพดีมีความมั่นคงประเทศชาติก็เป็นปีกแผ่นมั่นคงตามไปด้วย 3) ความสำคัญสำหรับกลุ่มหรือคณะ โดยกิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือเป็นสื่อให้บุคคลได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะทำให้ประโยชน์ให้แก่สังคม 4) ความสำคัญสำหรับชุมชน ชุมชนที่ดีควรจัดให้มีสถานที่บริการทางนันทนาการเพื่อประชาชนนั้นๆ ได้พักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความเครียด ทำให้เขาเฟลิดเฟลิน มีความสุข ความพอใจในชีวิต พร้อมทั้งจะดิ้นรนเพื่อเผชิญกับปัญหาชีวิตประจำวันต่อไป 5) ความสำคัญสำหรับประเทศชาติ ชาติมั่นคงและพัฒนาไปได้ ไม่ว่าจะทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากประชาชนมีสุขภาพดี มีสมรรถภาพทางกายและทางใจที่ดี นั่นคือคนต้องรู้จักใช้เวลาพักผ่อนในทางนันทนาการ 6) ความสำคัญสำหรับนานาชาติ นันทนาการมีบทบาทสำคัญในอันที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศชาติ โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม วรรณกรรมพื้นเมือง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งผลให้ลดความขัดแย้งในปัญหาระหว่างประเทศดังเช่นปัจจุบันได้มีสมาคมนันทนาการแห่งโลก ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นอายุ 16-18 ปี และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่นอาจเป็นเพราะระบบการจัดการของทางสถาบันมุ่งเน้นให้นักเรียนเห็นพัฒนาการของตนเองอย่างชัดเจน โดยการจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสม มีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับวัยและพื้นฐานของนักเรียน มีการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถบอกพัฒนาการของนักเรียนได้ และนักเรียนช่วงอายุ 16-18 ปี กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ฉะนั้นผลการเรียนสามารถเป็นแนวทางในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และอาจเป็นอาชีพสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ในอนาคตได้

ด้านผู้สอน

ความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้นักเรียนอาจเห็นว่าผู้สอนมีการเตรียมตัวมาดี สอนเข้าใจง่าย และมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอเลยทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ รวมถึงการแต่งกายของผู้สอนเหมาะสม เป็นผู้ที่สีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้เป็นอย่างดีที่สำคัญผู้สอนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนอีกด้วย ดังนั้นการเรียนแจ๊สแดนซ์จึงถือได้ว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมทั้งร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 43-45) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ดังนี้ 1) ช่วยให้คุณและชุมชนได้รับ

ความสุขสนุกสนาน มีความสุขในชีวิตและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ 2) ช่วยให้ผู้คล และชุมชน พัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต 3) ส่งเสริมการพัฒนา อารมณ์สุข กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์สุขรวมทั้งความสุข สนุกสนาน และความสุขสงบ ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการพัฒนาการ ควบคุม อารมณ์ และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย 4) ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการเพื่อการ บำบัดเป็นกรรมวิธีและกิจกรรมที่จะช่วยรักษาคนป่วย ทั้งทางด้านร่างกายและสุขภาพจิต เช่น งาน อติเรกประเภทประดิษฐ์ สร้างสรรค์และช่วยส่งเสริมความหวัง ความคิดและการใช้เวลาว่างแก่คนป่วย ซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกายหรือจิตกิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬานันทนาการช่วยส่งเสริม การพัฒนาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการทางสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจของคนป่วย 5) ส่งเสริม มนุษย์สัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้แสดงออก และละลาย พฤติกรรมของกลุ่ม สร้างเสริมคุณค่าทางสังคม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการอยู่ค่ายพักแรมช่วยฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ลดความเห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีในหมู่คณะและสอดคล้องกับ เน็ตติง เลสลี ดี (Nettings Leslie D. 1995 : AAT 9609405) ได้ศึกษาวิธีการที่เข้าใจได้ต่อการสอนการเต้นแจ๊ส แก่ผู้สอนพล ศึกษา/ครูศิลปะที่ไม่มีประสบการณ์การเต้นหรือมีประสบการณ์การเต้นเป็นพิเศษ วิธีการที่เข้าใจได้ ต่อการ โดยให้ชื่อว่า ลีริคอล แจ๊สแดนซ์ (lyrical jazz dance) เพื่อให้แตกต่างกับการเต้นรูปแบบแจ๊ส คอร์สการเรียนนี้ได้ให้พื้นความรู้ คำอธิบาย และความเชื่อมั่นแก่ผู้ที่ไม่ใช่หนักเต้น เพื่อทำการเต้น ลีริคอล แจ๊สแดนซ์ (lyrical jazz dance) ใน 6 สัปดาห์ โปรแกรมนี้ จีไซท์ (Jesign) ได้ทำให้ความรู้ กว้างๆ โดยการรวมเอาวิธีการใหม่ๆ ต่อการพัฒนาของความเข้าใจทางร่างกายและทักษะการเต้น ความเข้าใจของคำศัพท์ของการเคลื่อนไหว ความเข้าใจของวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ โรงเรียนต่างๆ ที่มีความต้องการการเต้นเสมือนเป็นหลักสูตรในการเรียนการสอน ความต้องการของทรัพยากรการสอนก็เพิ่มขึ้น

ด้านอุปกรณ์และสถานที่

ความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และ สถานที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเห็นว่าห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ มีขนาดเหมาะสม มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีสื่อการเรียนที่ทันสมัย และอยู่ในสภาพดี ห้องเรียน มีมาตรฐานสากล มีอากาศถ่ายเทสะดวก รวมถึงมีแสงสว่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ ภาคภูมิ เอนกพงษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มี ต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็น ที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ด้านสถานที่ สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนวิชาลีลาศ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็น

ร้อยละ 43.40 สอดคล้องกับสุพร สินทรัพย์ตระ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนชายช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.83 และความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 38.54 ส่วนความคิดเห็นของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ ประสบการณ์ในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นประสบการณ์ในการเรียน 8 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่าอุปกรณ์ เช่น สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาสอนนั้นอยู่ในสภาพดีและทันสมัย ส่วนสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีความเหมาะสม มีขนาดพอเหมาะ มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ จึงทำให้บรรยากาศเอื้อต่อการเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. แจ๊สแดนซ์ เป็นนันทนาการอีกรูปแบบหนึ่งที่หลายคนให้ความสนใจ และควรส่งเสริมให้กว้างขวางยิ่งขึ้นในอนาคต
2. แจ๊สแดนซ์ เป็นการออกกำลังกายที่ส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขจิตที่ดี โดยเฉพาะการเรียนรู้อย่างถูกวิธี
3. แจ๊สแดนซ์ เป็นอีกแขนงหนึ่งที่สามารถนำมาเป็นอาชีพให้กับตนเองได้ และเป็นอาชีพที่สุจริต

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ในโอกาสต่อไปควรจะศึกษาวิจัยในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น

1. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในเขตอื่นๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคใต้ เป็นต้น
2. ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนแจ๊สแดนซ์ เพื่อจะได้ทราบถึงตัวแปรตัวใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการเรียนแจ๊สแดนซ์
4. ศึกษาแนวโน้มการเรียนแจ๊สแดนซ์ในอนาคต 10 ปี ข้างหน้าการเรียนแจ๊สแดนซ์จะเป็นอย่างไร เพื่อประโยชน์ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านส่งเสริมนันทนาการ ด้านธุรกิจ ด้านอาชีพ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำโชค เผือกสุวรรณ. (2538). *ผู้นำสหนทนาการ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เกษมศรีการพิมพ์.
- โกเมธ ปิ่นแก้ว. (2540). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณิต เขียววิชัย. (2531). *หลักนันทนาการ*. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2528). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ ผ่องศรี. (2530). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). *จิตวิทยาบริการ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วังอักษร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). *ทัศนคติความเชื่อ พฤติกรรมวัดการพยากรและการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- ณรงค์ คันโททอง. (2547). *ความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการที่มีต่อการศึกษาวิชาชีพนันทนาการ*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2539). *จิตวิทยาสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2532). *โครงการพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ภาคภูมิ เอนกพงษ์. (2547). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณจิต แจ่มฉวี. (2545). *การเรียนการสอนเต้นแจ๊สดนซ์ของสถาบันบางกอกดำนซ์*. งานวิจัย.
- วัลลภ เจียมสุข. (2548). *พฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัส ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2524). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ : เรืองอักษร.
- (กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2538). "คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้," *ข่าวสารการศึกษา* 18 (3) : 8-11.

- สมชาย นิลบดี. (2545). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาลีลาศในทัศนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ท่ามาดี.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุพร สินธพรัตน์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 ปีการศึกษา 2547*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). *นันทนาการกับสังคม*. เอกสารประกอบการสอนนันทนาการกับสังคม. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอี่ยมพร วิสมหมาย. (2527). *หลักการจัดสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ*. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- Best, J.W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.
- Burris.M.S. (1979, September). "The Effect of a Six-week Jogging Program on the Cardiovascular Efficiency and Percent of Body Fat in Postpubescent Girls," *Dissertation Abstracts International*. 40 (4) : 1344-A
- Butler, George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York : Mcgraw - Hill Book company.
- Chamber, V.B. (1981, January). "The Effect of dance on Selected Physiological Variables," *Dissertation Abstracts International*. 41 (6) : 2994-A
- Deguzman, J.A. (1981, March). "The Effect of a Semester of Modern Dance on the Cardiovascular Fitness and Body Composition of College Woman," *Dissertation Abstracts International*.
- Guranik, D.B. (1976). *Webster's NewWorld Dictionry of the America Language*. Ohio : William Collins and World Publishing Company.
- Kregcie, Robert V. & Morgan Daryle M. (1970, December). "Determining Sample Size for Research actives," *Education and psychological Measurement*. 30(3) : 607-610.

Lori Heikkila. (2006). *History of Jazz Dance*.

<http://www.centralhome.com/ballroomcountry/jazz.htm>

Morgan, Chifford T. and King, Richard A. (1971). *Introduction to Psychology*. Tokyo : McGraw-Hill.

Nettings Leslie D. (1995). *Proquest Dissertation And Theses*. 298 pages; [Ed. D. dissertation]. United States-New York : New York University; 1995. Publication Number: AAT 9609405.

Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*, Prentice-Hall, Enlewood Cliffs, New Jersey 07632.

Triandis H.C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley&Sons Inc.

Webster, (1998). *Marriam-Webster's Spanish-English Dictionry*. Haraty : Eileen M. P.950.

Wikipedia. (2006). *History of Jazz Dance*.

http://en.wikipedia.org/wiki/Jazz_dance#What_is_jazz_dance.3F

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์ของนักเรียน ในสถาบันสอนแจ๊สแดนซ์ ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงใน หน้าคำตอบ

1. อายุ

1.1 13 - 15 ปี

1.2 16 - 18 ปี

1.3 19 - 21 ปี

1.4 22 ปี ขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

2.1 มัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

2.3 ปริญญาตรี

2.4 สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพ

3.1 นักเรียน / นักศึกษา

3.2 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ

3.3 พนักงานบริษัทเอกชน

3.4 ธุรกิจส่วนตัว

4. ประสบการณ์ในการเรียน

4.1 6 เดือน ถึง 1 ปี

4.2 2 - 4 ปี

4.3 5 - 7 ปี

4.4 8 ปี ขึ้นไป

- ตอนที่ 2** ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแเจ้สแดนซ์
- คำชี้แจง** โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว

1. ด้านเนื้อหาและกิจกรรม

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ ประเภทแเจ้สแดนซ์	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้มีทักษะการ ออกกำลังกาย					
2.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้มีความรู้ เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ					
3.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้เห็นคุณค่า ของการออกกำลังกาย					
4.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ได้พัฒนาในด้าน การเคลื่อนไหว					
5.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ทำให้ทักษะการ เต้นเพิ่มขึ้น					
6.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ช่วยเสริมสร้าง พัฒนาคุณภาพชีวิต					
7.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ส่งเสริมให้มี ความกล้าแสดงออก					
8.	การเรียนแเจ้สแดนซ์ส่งเสริมการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
9.	สามารถนำความรู้ไปประกอบ กิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ					

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนั้น ประเภทแฉิสแดนซ์	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การจัดกลุ่มนักเรียนที่เหมาะสม					
2.	วิธีการสอนเหมาะสมกับนักเรียน					
3.	วันและเวลาในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม					
4.	การวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาที่ได้เรียน					
5.	มีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ					
6.	การสอบเหมาะสมกับตัวนักเรียน					
7.	การสอบช่วยให้ทราบระดับความสามารถของนักเรียน					
8.	มีการแจ้งคะแนนสอบกับนักเรียนทุกครั้ง					
9.	การสอบมีการเกณฑ์การให้คะแนนที่มาตรฐาน					

3. ด้านผู้สอน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนั้นหน้าการ ประเภทแจ๊สแดนซ์	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ผู้สอนมีการเตรียมตัวก่อนการสอน ทุกครั้ง					
2.	ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย					
3.	ผู้สอนมีเทคนิคใหม่ๆ มาสอนเสมอ					
4.	ผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ					
5.	ผู้สอนทุ่มเทกับการสอนเป็นอย่างดี					
6.	ผู้สอนมีความมั่นใจในตนเอง					
7.	ผู้สอนเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุก รายละเอียด					
8.	ผู้สอนแต่งกายเหมาะสม					
9.	ผู้สอนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา					
10.	ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน					
11.	ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน					
12.	ผู้สอนสามารถปรับตัวสามารถ ปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี					
13.	ผู้สอนมีสุขภาพอนามัยดี แข็งแรง					

4. ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ ประเภทแเจ้สแดนซ์	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
2.	ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสม					
3.	สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เหมาะสม					
4.	พื้นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับ การเรียน					
5.	สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย					
6.	อุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
7.	ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อ การเรียน					
8.	ห้องเรียนมีมาตรฐานตามแบบสากล					
9.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่อับชื้น					
10.	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการประเภทแจ๊สแดนซ์

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

ด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

.....

ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายชัยโรจน์ สายพันธุ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นางสาวดาริณี ชำนาญหอม
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชานาฏศิลป์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นายวรศักดิ์ แสงผล
ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ
สถานที่ทำงาน ภาควิชานาฏศิลป์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ นางสาวสุพรรณิ บุญเพ็ง
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ชื่อ นางสาวศุภวรรณ ภูทะมั่ง
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย นายจีระพัฒน์ แยมสรवल
 วัน เดือน ปี เกิด 20 กันยายน 2520
 สถานที่เกิด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
 ที่อยู่ปัจจุบัน 11/335 ชั้น 6 กลอสีเพลส ซ.กำนันเชิด ถ.สุคนธ์สวัสดิ์
 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2536 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนวัดทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ
- พ.ศ. 2539 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนวัดทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ
- พ.ศ. 2543 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) นิเทศศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- พ.ศ. 2549 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) การจัดการนันทนาการ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ